

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 49

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

55ο έτος
18 Φεβρουαρίου 2012

Ανακοίνωση αριθ.

Περιεχόμενα

Σελίδα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ, ΤΑ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2012/C 49/01

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* EE C 39 της 11.2.2012

1

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2012/C 49/02

Υπόθεση C-27/09 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 21ης Δεκεμβρίου 2011 — Γαλλική Δημοκρατία κατά People's Mojahedin Organization of Iran, Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ευρωπαϊκής Επιτροπής [Αίτηση αναιρέσεως — Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφαλείας — Περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων στο πλαίσιο της καταστολής της τρομοκρατίας — Κοινή θέση 2001/931/ΚΕΠΠΑ — Κανονισμός (ΕΚ) 2580/2001 — Δέσμευση κεφαλαίων επιβαλλόμενη σε ομάδα η οποία περιλαμβάνεται σε κατάλογο τον οποίο καταρτίζει, αναθεωρεί και τροποποιεί το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Δικαιώματα άμυνας]

2

2012/C 49/03

Υπόθεση C-28/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 21ης Δεκεμβρίου 2011 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας (Παράβαση κράτους μέλους — Άρθρα 28 ΕΚ και 29 ΕΚ — Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων — Μέτρα ισοδυνάμου αποτελέσματος προς ποσοτικούς περιορισμούς στις εισαγωγές και εξαγωγές — Μεταφορές — Οδηγίες 96/62/ΕΚ και 1999/30/ΕΚ — Τομεακή απαγόρευση κυκλοφορίας φορτηγών άνω των 7,5 τόνων που μεταφέρουν ορισμένα εμπορεύματα — Ποιότητα του αέρα — Προστασία της υγείας και του περιβάλλοντος — Αρχή της αναλογικότητας — Συνοχή)

2

EL

Τιμή:
3 EUR

(Συνέχεια στην επόμενη σελίδα)

2012/C 49/04	Υπόθεση C-271/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 21ης Δεκεμβρίου 2011 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας (Παράβαση κράτους μέλους — Ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων — Πεδίο εφαρμογής — Συνταξιοδοτικά ταμεία ανοικτού τύπου — Περιορισμός της τοποθέτησης κεφαλαίων στην αλλοδαπή — Αναλογικότητα) 3	3
2012/C 49/05	Υπόθεση C-318/09 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 21ης Δεκεμβρίου 2011 — A2A SpA, πρώην ASM Brescia SpA, κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής [Αίτηση αναίρεσης — Κρατικές ενισχύσεις — Σύστημα ενισχύσεων που χορηγήθηκαν σε επιχειρήσεις δημοσίων υπηρεσιών — Φορολογικές απαλλαγές — Απόφαση με την οποία το σύστημα ενισχύσεων κηρύχθηκε ασύμβατο με την κοινή αγορά — Προσφυγή ακυρώσεως — Παραδεκτό — Ενεργητική νομιμοποίηση — Έννομο συμφέρον — Άρθρο 87 ΕΚ — Έννοια της «ενισχύσεως» — Άρθρο 88 ΕΚ — Έννοια της «νέας ενισχύσεως» — Άρθρο 10 ΕΚ — Υποχρέωση ειλικρινούς συνεργασίας — Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 — Άρθρα 1 και 14 — Νομιμότητα εντολής ανακήσεως — Αρχή της ασφάλειας δικαίου — Υποχρέωση αιτιολογήσεως] 3	3
2012/C 49/06	Υπόθεση C-319/09 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 21ης Δεκεμβρίου 2011 — ACEA SpA κατά Irìde SpA, πρώην AEM SpA, και Ευρωπαϊκής Επιτροπής [Αίτηση αναίρεσης — Κρατικές ενισχύσεις — Σύστημα ενισχύσεων που χορηγήθηκαν σε επιχειρήσεις δημοσίων υπηρεσιών — Φορολογικές απαλλαγές — Απόφαση με την οποία το σύστημα ενισχύσεων κηρύχθηκε ασύμβατο με την κοινή αγορά — Προσφυγή ακυρώσεως — Παραδεκτό — Ενεργητική νομιμοποίηση — Έννομο συμφέρον — Άρθρο 87 ΕΚ — Έννοια της «ενισχύσεως» — Άρθρο 88 ΕΚ — Έννοια της «νέας ενισχύσεως» — Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 — Άρθρα 1 και 14 — Νομιμότητα εντολής ανακήσεως — Υποχρέωση αιτιολογήσεως] 4	4
2012/C 49/07	Υπόθεση C-320/09 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 21ης Δεκεμβρίου 2011 — A2A SpA, πρώην AEM SpA, κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής [Αίτηση αναίρεσης — Κρατικές ενισχύσεις — Καθεστώς ενισχύσεων χορηγηθείσων σε επιχειρήσεις παροχής δημοσίων υπηρεσιών — Φορολογικές απαλλαγές — Απόφαση με την οποία το καθεστώς ενισχύσεων κηρύσσεται ασύμβατο με την κοινή αγορά — Προσφυγή ακυρώσεως — Παραδεκτό — Νομιμοποίηση — Έννομο συμφέρον — Άρθρο 87 ΕΚ — Έννοια της «ενισχύσεως» — Άρθρο 88 ΕΚ — Έννοια της «νέας ενισχύσεως» — Άρθρο 10 ΕΚ — Υποχρέωση ειλικρινούς συνεργασίας — Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 — Άρθρα 1 και 14 — Νομιμότητα εντολής ανακήσεως — Αρχή της ασφάλειας δικαίου — Υποχρέωση αιτιολογήσεως] 4	4
2012/C 49/08	Υπόθεση C-329/09 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 21ης Δεκεμβρίου 2011 — Irìde SpA, πρώην Azienda Mediterranea Gas e Acqua SpA, κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής και A2A SpA, πρώην ASM Brescia SpA (Αίτηση αναίρεσης — Κρατικές ενισχύσεις — Σύστημα ενισχύσεων που χορηγήθηκαν σε επιχειρήσεις δημοσίων υπηρεσιών — Φορολογικές απαλλαγές — Απόφαση με την οποία το σύστημα ενισχύσεων κηρύχθηκε ασύμβατο με την κοινή αγορά — Προσφυγή ακυρώσεως — Παραδεκτό — Ενεργητική νομιμοποίηση — Έννομο συμφέρον) 5	5
2012/C 49/09	Υπόθεση C-242/10: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 21ης Δεκεμβρίου 2011 [αίτηση του Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — ENEL Produzione SpA κατά Autorità per l'energia elettrica e il gas (Οδηγία 2003/54/ΕΚ — Εσωτερική αγορά της ηλεκτρικής ενέργειας — Εγκαταστάσεις παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας που είναι αναγκαίες για τη λειτουργία του ηλεκτρικού δικτύου — Υποχρέωση υποβολής προσφορών στην εθνική χρηματιστηριακή αγορά ηλεκτρικής ενέργειας σύμφωνα με τα όρια και τα κριτήρια που καθορίζει ο διαχειριστής του δικτύου μεταφοράς και διανομής της ηλεκτρικής ενέργειας — Υπηρεσία κατανομής φορτίων και εξισορροπήσεως — Υποχρεώσεις δημόσιας υπηρεσίας) 5	5
2012/C 49/10	Υπόθεση C-250/10: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 21ης Δεκεμβρίου 2011 [αίτηση του Finanzgericht Düsseldorf (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Haltergemeinschaft LBL GbR κατά Hauptzollamt Düsseldorf (Οδηγία 2003/96/ΕΚ — Φορολογία των ενεργειακών προϊόντων και της ηλεκτρικής ενέργειας — Άρθρο 14, παράγραφος 1, στοιχείο β' — Απαλλαγή που προβλέπεται για τα ενεργειακά προϊόντα που παρέχονται για να χρησιμοποιηθούν ως καύσιμα για τις αεροπορικές μεταφορές — Καύσιμα που διέθεσε ο εκναυλωτής αεροπλάνου, τα οποία χρησιμοποίησαν οι ναυλωτές τούτου για τις πτήσεις τους, εκτός αυτών που πραγματοποιήθηκαν για την έναντι αμοιβής παροχή υπηρεσιών εναέριας μεταφοράς) 6	6

2012/C 49/11	Υπόθεση C-316/10: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 21ης Δεκεμβρίου 2011 [αίτηση του Vestre Landsret (Δανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Danske Svineproducenter κατά Justitsministeriet [Άρθρο 288, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ — Κανονισμός (ΕΚ) 1/2005 — Προστασία των ζώων κατά τη μεταφορά τους — Οδική μεταφορά κατοικίδιων χοίρων — Ελάχιστο ύψος των διαμερισμάτων — Επιθεώρηση κατά τη διάρκεια του ταξιδιού — Πυκνότητα φορτώσεως — Δικαίωμα των κρατών μελών να θεσπίζουν λεπτομερείς κανόνες] 6
2012/C 49/12	Υπόθεση C-366/10: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 21ης Δεκεμβρίου 2011 [αίτηση του High Court of Justice Queen's Bench Division (Administrative Court) (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Air Transport Association of America, American Airlines Inc., Continental Airlines Inc., United Airlines Inc. κατά Secretary of State for Energy and Climate Change (Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Οδηγία 2003/87/ΕΚ — Σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου — Οδηγία 2008/101/ΕΚ — Ένταξη των αεροπορικών δραστηριοτήτων στο ως άνω σύστημα — Κύρος — Σύμβαση του Σικάγου — Πρωτόκολλο του Κιότο — Συμφωνία αεροπορικών μεταφορών ΕΕ-Ηνωμένων Πολιτειών — Αρχές του εθιμικού διεθνούς δικαίου — Έννομα αποτελέσματα — Δυνατότητα επικλήσεώς τους — Εξωδικαστική εφαρμογή του δικαίου της Ένωσης — Έννοιες «επιβάρυνση» και «φόρος») 7
2012/C 49/13	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-411/10 και C-493/10: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 21ης Δεκεμβρίου 2011 [αιτήσεις του Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Ηνωμένο Βασίλειο) και του High Court of Ireland (Ιρλανδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — N. S. (C-411/10) κατά Secretary of State for the Home Department, και M. E. (C-493/10), A. S. M., M. T., K. P., E. H. κατά Refugee Applications Commissioner, Minister for Justice, Equality and Law Reform [Δίκαιο της Ένωσης — Αρχές — Θεμελιώδη δικαιώματα — Εφαρμογή του δικαίου της Ένωσης — Απαγόρευση της απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχείρισεως — Κοινό ευρωπαϊκό σύστημα ασύλου — Κανονισμός (ΕΚ) 343/2003 — Έννοια του όρου «ασφαλείς χώρες» — Μεταφορά του αιτούντος άσυλο προς το υπεύθυνο κράτος μέλος — Υποχρέωση — Μαχητό τεκμήριο περί του ότι αυτό το κράτος μέλος σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα] 8
2012/C 49/14	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-424/10 και C-425/10: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 21ης Δεκεμβρίου 2011 [αιτήσεις του Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικών αποφάσεων] — Tomasz Ziolkowski (C-424/10), Barbara Szeja, Maria-Magdalena Szeja, Marlon Szeja (C-425/10) κατά Land Berlin (Ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων — Οδηγία 2004/38/ΕΚ — Δικαίωμα μόνιμης διαμονής — Άρθρο 16 — Νόμιμη διαμονή — Διαμονή βάσει του εθνικού δικαίου — Περίοδος διαμονής που διανύθηκε πριν από την προσχώρηση στην Ένωση του κράτους προελεύσεως του ενδιαφερομένου πολίτη) 9
2012/C 49/15	Υπόθεση C-465/10: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 21ης Δεκεμβρίου 2011 [αίτηση του Conseil d'État (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ministre de l'Intérieur, de l'Outre-mer, des Collectivités territoriales et de l'immigration κατά Chambre de commerce et d'industrie de l'Inde [Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95 — Άρθρο 3 — Διαρθρωτικά ταμεία — Κανονισμός (ΕΟΚ) 2052/88 — Κανονισμός (ΕΟΚ) 4253/88 — Αναθέτουσα αρχή λήπτρια επιδοτήσεως στο πλαίσιο των διαρθρωτικών ταμείων — Μη τήρηση των κανόνων συνάψεως δημοσίων συμβάσεων από τον λήπτη επιδοτήσεως στο πλαίσιο του ΕΤΠΑ — Θεμελίωση της υποχρέωσης ανακτήσεως μιας επιδοτήσεως της Ένωσης σε περίπτωση παρατυπίας — Περιεχόμενο της εννοίας «παρατυπία» — Περιεχόμενο της εννοίας «διαρκής παρατυπία» — Διαδικασία ανακτήσεως — Προθεσμία παραγραφής — Μακρότερες προθεσμίες παραγραφής βάσει του εθνικού δικαίου — Αρχή της αναλογικότητας] 10
2012/C 49/16	Υπόθεση C-482/10: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 21ης Δεκεμβρίου 2011 [αίτηση του Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Teresa Cicala κατά Regione Siciliana (Εθνική διοικητική διαδικασία — Διοικητικές πράξεις — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Δυνατότητα καλύψεως της ελλείψεως αιτιολογίας κατά τη διάρκεια δίκης κινηθείσας κατά της διοικητικής πράξεως — Ερμηνεία των άρθρων 296, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ και 41, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Έλλειψη αρμοδιότητας του Δικαστηρίου) 11

2012/C 49/17	Υπόθεση C-495/10: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 21ης Δεκεμβρίου 2011 [αίτηση του Conseil d'État (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Centre hospitalier universitaire de Besançon κατά Thomas Dutrueux, Caisse primaire d'assurance maladie du Jura (Οδηγία 85/374/ΕΟΚ — Ευθύνη λόγω ελαττωματικών προϊόντων — Πεδίο εφαρμογής — Εθνικό καθεστώς βάσει του οποίου τα δημόσια νοσοκομεία υπέχουν την υποχρέωση να αποκαθιστούν, ακόμη και άνευ υπαιτιότητας, τη ζημία που υπέστη ασθενής λόγω της ελαττωματικής λειτουργίας μηχανήματος ή προϊόντος που χρησιμοποιήθηκε στο πλαίσιο της παρασχεθείσας περιδάλψεως) 11
2012/C 49/18	Υπόθεση C-499/10: Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 21ης Δεκεμβρίου 2011 [αίτηση του Rechtbank van eerste aanleg te Brugge (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Vlaamse Oliemaatschappij NV κατά FOD Financiën (Έκτη οδηγία περί ΦΠΑ — Υπόχρεοι του φόρου — Τρίτος αλληλεγγύως και εις ολόκληρον υπεύθυνος — Καθεστώς αποθηκεύσεως άλλο από το καθεστώς της τελωνειακής αποταμιεύσεως — Αλληλέγγυα και εις ολόκληρον ευθύνη του αποθηκευτή των αγαθών και του υποκειμένου στον φόρο κύριου των αγαθών αυτών — Καλή πίστη ή έλλειψη λάθους ή αμέλειας του αποθηκευτή) 12
2012/C 49/19	Υπόθεση C-503/10: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 21ης Δεκεμβρίου 2011 [αίτηση του Varhoven administrativen sad (Βουλγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Envoetil AD κατά Direktor na Agentsia «Mitnitsi» [Οδηγία 2003/30/ΕΚ — Άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο α' — Έννοια του όρου «βιοαιθανόλη» — Προϊόν παραγόμενο από βιομάζα, με περιεκτικότητα σε αιθυλική αλκοόλη μεγαλύτερη από 98,5 %, μη μετουσιωμένο — Σημασία του ζητήματος αν το προϊόν χρησιμοποιείται πράγματι ως βιοκαύσιμο — Κανονισμός (ΕΚ) 2658/87 — Συνδυασμένη Ονοματολογία — Δασμολογική κατάταξη της βιοαιθανόλης ενόψει της επιβολής ειδικών φόρων κατανάλωσης — Οδηγία 2003/96/ΕΚ — Ενεργειακά προϊόντα — Οδηγία 92/83/ΕΟΚ — Άρθρα 20, πρώτη περίπτωση, και 27, παράγραφος 1, στοιχεία α' και β' — Έννοια του όρου «αιθυλική αλκοόλη» — Απαλλαγή από τον εναρμονισμένο ειδικό φόρο κατανάλωσης — Μετουσίωση] 12
2012/C 49/20	Υπόθεση C-507/10: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 21ης Δεκεμβρίου 2011 [αίτηση του Tribunale di Firenze (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική διαδικασία κατά Χ (Αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις — Απόφαση-πλαίσιο 2001/220/ΔΕΥ — Καθεστώς των θυμάτων στο πλαίσιο των ποινικών διαδικασιών — Προστασία των ευάλωτων προσώπων — Εξέταση ανηλίκου ως μάρτυρα — Διαδικασία συνηρητικής απόδειξης — Άρνηση της εισαγγελικής αρχής να παραγγείλει στον αρμόδιο για τη διενέργεια ανακριτικών πράξεων δικαστή την εξέταση μάρτυρα) 13
2012/C 49/21	Υπόθεση C-72/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 21ης Δεκεμβρίου 2011 [αίτηση του Oberlandesgericht Düsseldorf (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική δίκη κατά Mohsen Afrasiabi, Behzad Sahabi, Heinz Ulrich Kessel [Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα ληφθέντα κατά της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν με σκοπό την παρεμπόδιση της διαδόσεως των πυρηνικών όπλων — Κανονισμός (ΕΚ) 423/2007 — Άρθρο 7, παράγραφοι 3 και 4 — Παράδοση και εγκατάσταση καμίνου υαλοποίησης στο Ιράν — Έννοια της «έμμεσης διάδοσης» ενός «οικονομικού πόρου» σε πρόσωπα, οντότητες ή οργανισμούς που περιλαμβάνονται στα παραρτήματα IV και V του εν λόγω κανονισμού — Έννοια της «καταστρατηγήσεως»] 13
2012/C 49/22	Υπόθεση C-519/10: Διάταξη του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 18ης Νοεμβρίου 2011 [αίτηση του Tribunale di Bari (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Giovanni Colapietro κατά Ispettorato Centrale Repressioni Frodi [Προδικαστική παραπομπή — Άρθρα 92, παράγραφος 1, 103, παράγραφος 1, και 104, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας — Αμπελοοινικός τομέας — Κανονισμοί (ΕΚ) 822/87 και (ΕΚ) 343/94 — Ερώτημα ως προς την απάντηση του οποίου δεν υπάρχει καμία εύλογη αμφιβολία — Προδήλως απαράδεκτο] 14
2012/C 49/23	Υπόθεση C-67/11: Διάταξη του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 20ής Οκτωβρίου 2011 — Corporación, SL κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Gestión de Recursos y Soluciones Empresariales SL [Αίτηση αναιρέσεως — Κοινοτικό σήμα — Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β') — Διαδικασία ανακοπής — Εικονιστικό σήμα που περιέχει το λεκτικό στοιχείο «Solaria» και προγενέστερο εθνικό εικονιστικό σήμα που περιέχει το λεκτικό σήμα «Solartia» — Μερική απόρριψη της αιτήσεως καταχώρισεως — Κίνδυνος συγχύσεως — Αίτηση αναστολής της ενώπιον του Πρωτοδικείου διαδικασίας — Εκπρόθεσμη υποβολή αιτήσεως] 14

2012/C 49/24	Υπόθεση C-585/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgericht Karlsruhe (Γερμανία) στις 24ης Νοεμβρίου 2011 — Philipp Seeberger κατά 15	15
2012/C 49/25	Υπόθεση C-592/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία) στις 25 Νοεμβρίου 2011 — Anssi Ketelä 15	15
2012/C 49/26	Υπόθεση C-618/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Supremo Tribunal Administrativo (Πορτογαλία) την 1η Δεκεμβρίου 2011 — TVI Televisão Independente SA κατά Fazenda Pública 16	16
2012/C 49/27	Υπόθεση C-619/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το tribunal du travail de Bruxelles (Βέλγιο) στις 30 Νοεμβρίου 2011 — Patricia Dumont de Chassart κατά Onafits — Office national d'allocations familiales pour travailleurs salariés 16	16
2012/C 49/28	Υπόθεση C-629/11 P: Αναίρεση που άσκησε στις 8 Δεκεμβρίου 2011 η Ευρωπαϊκή Δυναμική — Προηγμένα Συστήματα Τηλεπικοινωνιών Πληροφορικής και Τηλεματικής ΑΕ κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 20 Σεπτεμβρίου 2011 στην υπόθεση T-298/09, Ευρωπαϊκή Δυναμική — Προηγμένα Συστήματα Τηλεπικοινωνιών Πληροφορικής και Τηλεματικής ΑΕ κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής 17	17
2012/C 49/29	Υπόθεση C-637/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Supremo Tribunal Administrativo (Πορτογαλία) στις 12 Δεκεμβρίου 2011 — TVI Televisão Independente SA κατά Fazenda Pública 17	17
2012/C 49/30	Υπόθεση C-647/11 P: Αναίρεση που άσκησε στις 19 Δεκεμβρίου 2011 ο Δήμος Περάματος κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (Πρώτο τμήμα) που εκδόθηκε στις 12 Οκτωβρίου 2011 στην υπόθεση T-312/07, Δήμος Περάματος κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής 18	18
2012/C 49/31	Υπόθεση C-650/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Augstākās tiesas Senāta (Δημοκρατία της Λεττονίας) στις 19 Δεκεμβρίου 2011 — Ilgvars Brunovskis κατά Lauku atbalsta dienests 18	18
2012/C 49/32	Υπόθεση C-652/11 P: Αναίρεση που άσκησε στις 19 Δεκεμβρίου 2011 η Mindo Srl κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 5 Οκτωβρίου 2011 στην υπόθεση T-19/06, Mindo Srl κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής 19	19
2012/C 49/33	Υπόθεση C-654/11 P: Αναίρεση που άσκησε στις 20 Δεκεμβρίου 2011 η Transcatab SpA, υπό εκκαθάριση, κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 5 Οκτωβρίου 2011 στην υπόθεση T-39/06, Transcatab κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής 19	19
2012/C 49/34	Υπόθεση C-656/11: Προσφυγή της 21ης Δεκεμβρίου 2011 — Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης 20	20
2012/C 49/35	Υπόθεση C-659/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Supremo Tribunal Administrativo (Πορτογαλία) στις 27 Δεκεμβρίου 2011 — TVI Televisão Independente SA κατά Fazenda Pública 21	21
2012/C 49/36	Υπόθεση C-356/10: Διάταξη του προέδρου του τρίτου τμήματος του Δικαστηρίου της 22ας Νοεμβρίου 2011 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιρλανδίας 21	21
2012/C 49/37	Υπόθεση C-535/10: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 14ης Νοεμβρίου 2011 — 4care AG κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) 21	21
2012/C 49/38	Υπόθεση C-568/10: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 22ας Νοεμβρίου 2011 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατία της Αυστρίας 22	22

2012/C 49/39	Υπόθεση C-582/10: Διάταξη του προέδρου του έκτου τμήματος του Δικαστηρίου της 22ας Νοεμβρίου 2011 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας	22
Γενικό Δικαστήριο		
2012/C 49/40	Υπόθεση T-462/09: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Ιανουαρίου 2012 — Storck κατά ΓΕΕΑ — RAI (Ragolizia) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού λεκτικού σήματος Ragolizia — Προγενέστερο κοινοτικό λεκτικό σήμα FAVOLIZIA — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Ομοιότητα των σημείων — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]	23
2012/C 49/41	Υπόθεση T-311/09 P: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Δεκεμβρίου 2011 — Marcuccio κατά Επιτροπής (Αναίρεση — Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Κοινωνική ασφάλιση — Επιστροφή ιατρικών δαπανών — Απορριπτική απόφαση της Επιτροπής για την επιστροφή σε ποσοστό 100 % ορισμένων ιατρικών δαπανών στις οποίες υποβλήθηκε ο αναφερόμενος — Παραμόρφωση — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Εξέταση — Βλαπτική πράξη — Δεδικασμένο — Εκκρεμοδικία — Βεβαιωτική πράξη)	23
2012/C 49/42	Υπόθεση T-202/10: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Δεκεμβρίου 2011 — Stichting Woonlinie κ.λπ. κατά Επιτροπής (Κρατικές ενισχύσεις — Σύστημα ενισχύσεων που χορηγήθηκαν από τις Κάτω Χώρες — Υφιστάμενες ενισχύσεις — Απόφαση με την οποία έγιναν δεκτές οι δεσμεύσεις του κράτους μέλους — Προσφυγή ακυρώσεως — Πράξη η οποία δεν αφορά ατομικά τον προσφεύγοντα — Απαράδεκτο)	23
2012/C 49/43	Υπόθεση T-203/10: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Δεκεμβρίου 2011 — Stichting Woonpunt κ.λπ. κατά Επιτροπής (Κρατικές ενισχύσεις — Σύστημα ενισχύσεων που χορηγήθηκαν από τις Κάτω Χώρες υπέρ εταιριών κοινωνικής στέγης — Υφιστάμενες ενισχύσεις — Απόφαση με την οποία έγιναν δεκτές οι δεσμεύσεις του κράτους μέλους — Απόφαση η οποία κηρύσσει συμβατή μια νέα ενίσχυση — Προσφυγή ακυρώσεως — Πράξη η οποία δεν αφορά ατομικά τον προσφεύγοντα — Έλλειψη εννόμου συμφέροντος — Απαράδεκτο)	24
2012/C 49/44	Υπόθεση T-285/11: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Δεκεμβρίου 2011 — Gooré κατά Συμβουλίου (Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα ληφθέντα λόγω της καταστάσεως στην Ακτή του Ελεφαντοστού — Διαγραφή από τον κατάλογο των προσώπων που αφορούν τα μέτρα — Προσφυγή ακυρώσεως — Κατάργηση της δίκης — Αγωγή αποζημιώσεως — Προσφυγή-αγωγή προδήλως στερούμενη ερείσματος)	24
2012/C 49/45	Υπόθεση T-593/11 R: Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 22ας Δεκεμβρίου 2011 — Al-Chihabi κατά Συμβουλίου (Αίτηση ασφαλιστικών μέτρων — Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας — Δέσμευση κεφαλαίων και οικονομικών πόρων — Αίτηση λήψης προσωρινών μέτρων — Μη επείγων χαρακτήρας — Δεν υφίσταται σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία)	25
2012/C 49/46	Υπόθεση T-595/11 P: Αναίρεση που άσκησε στις 24 Νοεμβρίου 2011 ο Α κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 14 Σεπτεμβρίου 2011 στην υπόθεση F-12/09, Α κατά Επιτροπής	25
2012/C 49/47	Υπόθεση T-626/11: Προσφυγή της 2ας Δεκεμβρίου 2011 — Sky Deutschland και Sky Deutschland Fernsehen κατά Επιτροπής	26
2012/C 49/48	Υπόθεση T-627/11: Προσφυγή της 2ας Δεκεμβρίου 2011 — ATMvision κατά Επιτροπής	26
2012/C 49/49	Υπόθεση T-628/11: Προσφυγή της 5ης Δεκεμβρίου 2011 — Biogas Nord κατά Επιτροπής	27

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ, ΤΑ ΛΟΙΠΑ
ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

(2012/C 49/01)

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης

EE C 39 της 11.2.2012

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 32 της 4.2.2012

EE C 25 της 28.1.2012

EE C 13 της 14.1.2012

EE C 6 της 7.1.2012

EE C 370 της 17.12.2011

EE C 362 της 10.12.2011

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα σε:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 21ης Δεκεμβρίου 2011 — Γαλλική Δημοκρατία κατά People's Mojahedin Organization of Iran, Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-27/09 P) ⁽¹⁾

[Αίτηση αναίρεσως — Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφαλείας — Περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων στο πλαίσιο της καταστολής της τρομοκρατίας — Κοινή θέση 2001/931/ΚΕΠΠΑ — Κανονισμός (ΕΚ) 2580/2001 — Δέσμευση κεφαλαίων επιβαλλόμενη σε ομάδα η οποία περιλαμβάνεται σε κατάλογο τον οποίο καταρτίζει, αναθεωρεί και τροποποιεί το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Δικαιώματα άμυνας]

(2012/C 49/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσέουσα: Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: E. Belliard, G. de Bergues και A. Adam)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: People's Mojahedin Organization of Iran (εκπρόσωποι: J.-P. Spitzer, avocat, D. Vaughan QC και M.-E. Δημητρίου, Barrister), Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: S. Boelaert και P. Aalto)

Αντικείμενο

Αίτηση αναίρεσως κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (έβδομο τμήμα) της 4ης Δεκεμβρίου 2008, T-284/08, People's Mojahedin Organization of Iran κατά Συμβουλίου, με την οποία το Πρωτοδικείο ακύρωσε, όσον αφορά την People's Mojahedin Organization of Iran, την απόφαση 2008/583/ΕΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 2008, για την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 2580/2001 για τη λήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και για την κατάργηση της απόφασης 2007/868/ΕΚ (ΕΕ L 188, σ. 21).

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσως.
- 2) Καταδικάζει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 82 της 4.4.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 21ης Δεκεμβρίου 2011 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας

(Υπόθεση C-28/09) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Άρθρα 28 ΕΚ και 29 ΕΚ — Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων — Μέτρα ισοδυνάμου αποτελέσματος προς ποσοτικούς περιορισμούς στις εισαγωγές και εξαγωγές — Μεταφορές — Οδηγίες 96/62/ΕΚ και 1999/30/ΕΚ — Τομεακή απαγόρευση κυκλοφορίας φορτηγών άνω των 7,5 τόνων που μεταφέρουν ορισμένα εμπορεύματα — Ποιότητα του αέρα — Προστασία της υγείας και του περιβάλλοντος — Αρχή της αναλογικότητας — Συνοχή)

(2012/C 49/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: P. Oliver, A. Alcover San Pedro και B. Schima)

Καθής: Δημοκρατία της Αυστρίας (εκπρόσωποι: E. Riedl, G. Eberhard και C. Ranacher, L. Schmutzhard, J. Thudium)

Παραμβαίνουσες προς στήριξη των αιτημάτων της προσφεύγουσας: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: I. Bruni, στη συνέχεια, G. Palmieri, επικουρούμενοι από τον G. De Bellis, avvocato dello Stato), Βασίλειο των Κάτω Χωρών (εκπρόσωποι: C. Wissels, Y. de Vries και M. Noort)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση των άρθρων 28 και 29 ΕΚ — Απαγόρευση της κυκλοφορίας φορτηγών άνω των 7,5 τόνων, τα οποία μεταφέρουν ορισμένα εμπορεύματα, σε τμήμα του αυτοκινητοδρόμου A12 «Inntalautobahn» — Δικαιολόγηση της απαγορεύσεως από το άρθρο 30 ΕΚ και από την κοινοτική νομοθεσία περί της ποιότητας του αέρα του περιβάλλοντος

Διατακτικό

- 1) Η Δημοκρατία της Αυστρίας, επιβάλλοντας στα φορτηγά βάρους άνω των 7,5 τόνων που μεταφέρουν ορισμένα εμπορεύματα απαγόρευση κυκλοφορίας σε τμήμα του αυτοκινητοδρόμου A 12 εντός της κοιλάδας του Inn, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 28 ΕΚ και 29 ΕΚ.

2) Καταδικάζει τη Δημοκρατία της Αυστρίας στα δικαστικά έξοδα.

3) Η Ιταλική Δημοκρατία και το Βασίλειο των Κάτω Χωρών φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

(¹) EE C 69 της 21.03.2009

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 21ης Δεκεμβρίου 2011 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας

(Υπόθεση C-271/09) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων — Πεδίο εφαρμογής — Συνταξιοδοτικά ταμεία ανοικτού τύπου — Περιορισμός της τοποθετήσεως κεφαλαίων στην αλλοδαπή — Αναλογικότητα)

(2012/C 49/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: E. Montaguti και K. Herrmann)

Καθού: Δημοκρατία της Πολωνίας (εκπρόσωποι: M. Dowgielewicz, M. Szpunar, M. Jarosz και P. Kucharski)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση του άρθρου 56 ΕΚ — Συνταξιοδοτικά ταμεία που αποτελούν μέρος εθνικού μηχανισμού υποχρεωτικής ασφάλισης και βασίζονται στο σύστημα κεφαλαιοποιήσεως — Εθνική ρύθμιση που περιορίζει και δεν ευνοεί την εκ μέρους των ταμείων αυτών τοποθέτηση κεφαλαίων στην αλλοδαπή

Διατακτικό

1) Η Δημοκρατία της Πολωνίας, διατηρώντας σε ισχύ τα άρθρα 143, 136, παράγραφος 3, και 136a, παράγραφος 2, του νόμου περί οργανώσεως και λειτουργίας των συνταξιοδοτικών ταμείων (Ustawa o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych), της 28ης Αυγούστου 1997, όπως τροποποιήθηκε, στο μέτρο που περιορίζουν τις επενδύσεις των πολωνικών συνταξιοδοτικών ταμείων ανοικτού τύπου στα λοιπά κράτη μέλη, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 56 ΕΚ.

2) Η Δημοκρατία της Πολωνίας καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 233 της 26.9.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 21ης Δεκεμβρίου 2011 — A2A SpA, πρώην ASM Brescia SpA, κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-318/09 P) (¹)

[Αίτηση αναιρέσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Σύστημα ενισχύσεων που χορηγήθηκαν σε επιχειρήσεις δημοσίων υπηρεσιών — Φορολογικές απαλλαγές — Απόφαση με την οποία το σύστημα ενισχύσεων κηρύχθηκε ασύμβατο με την κοινή αγορά — Προσφυγή ακυρώσεως — Παραδεκτό — Ενεργητική νομιμοποίηση — Έννομο συμφέρον — Άρθρο 87 ΕΚ — Έννοια της «ενισχύσεως» — Άρθρο 88 ΕΚ — Έννοια της «νέας ενισχύσεως» — Άρθρο 10 ΕΚ — Υποχρέωση ειλικρινούς συνεργασίας — Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 — Άρθρα 1 και 14 — Νομιμότητα εντολής ανακτήσεως — Αρχή της ασφάλειας δικαίου — Υποχρέωση αιτιολογήσεως]

(2012/C 49/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: A2A SpA, πρώην ASM Brescia SpA (εκπρόσωποι: A. Santa Maria, A. Giardina, C. Croff και G. Pizzonia, δικηγόροι)

Αναιρεσίζητη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: E. Righini, V. Di Bucci και D. Grespan)

Αντικείμενο

Αίτηση αναιρέσεως της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (όγδοο πενταμελές τμήμα) της 11ης Ιουνίου 2009, T-189/03, ASM Brescia SpA κατά Επιτροπής, με την οποία το Πρωτοδικείο απέρριψε αίτημα ακυρώσεως των άρθρων 2 και 3 της αποφάσεως 2003/193/ΕΚ της Επιτροπής, της 5ης Ιουνίου 2002, με αντικείμενο κρατική ενίσχυση σχετικά με φορολογικές απαλλαγές και προνομιακά δάνεια υπέρ επιχειρήσεων κοινής ωφελείας με πλειοψηφική συμμετοχή δημόσιου φορέα (EE L 77, σ. 21).

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως και την αντίθετη αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Καταδικάζει την A2A SpA στα δικαστικά έξοδα όσον αφορά την αίτηση αναιρέσεως.
- 3) Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα όσον αφορά την αντίθετη αίτηση αναιρέσεως.

(¹) EE C 267 της 7.11.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 21ης Δεκεμβρίου 2011 — ACEA SpA κατά Iride SpA, πρώην AEM SpA, και Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-319/09 P) ⁽¹⁾

[Αίτηση αναίρεσως — Κρατικές ενισχύσεις — Σύστημα ενισχύσεων που χορηγήθηκαν σε επιχειρήσεις δημοσίων υπηρεσιών — Φορολογικές απαλλαγές — Απόφαση με την οποία το σύστημα ενισχύσεων κηρύχθηκε ασύμβατο με την κοινή αγορά — Προσφυγή ακυρώσεως — Παραδεκτό — Ενεργητική νομιμοποίηση — Έννομο συμφέρον — Άρθρο 87 ΕΚ — Έννοια της «ενισχύσεως» — Άρθρο 88 ΕΚ — Έννοια της «νέας ενισχύσεως» — Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 — Άρθρα 1 και 14 — Νομιμότητα εντολής ανακτήσεως — Υποχρέωση αιτιολογήσεως]

(2012/C 49/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ανααιρεσέιουσα: ACEA SpA (εκπρόσωποι: L. Radicati di Brozolo, A. Giardina και T. Ubaldi, δικηγόροι)

Έτεροι διάδικοι: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: E. Righini, V. Di Bucci και D. Grespan) και Iride SpA, πρώην AEM SpA (εκπρόσωποι: L. Radicati di Brozolo, M. Merola, T. Ubaldi και A. Santa Maria, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Αίτηση αναίρεσως της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (όγδοο πενταμελές τμήμα) της 11ης Ιουνίου 2009, T-297/02, ACEA κατά Επιτροπής, με την οποία το Πρωτοδικείο απέρριψε αίτημα ακυρώσεως των άρθρων 2 και 3 της αποφάσεως 2003/193/ΕΚ της Επιτροπής, της 5ης Ιουνίου 2002, με αντικείμενο κρατική ενίσχυση σχετικά με φορολογικές απαλλαγές και προνομιακά δάνεια υπέρ επιχειρήσεων κοινής ωφελείας με πλειοψηφική συμμετοχή δημόσιου φορέα (ΕΕ L 77, σ. 21).

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσως και την αντίθετη αίτηση αναίρεσως.
- 2) Καταδικάζει την ACEA SpA στα δικαστικά έξοδα όσον αφορά την αίτηση αναίρεσως.
- 3) Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα όσον αφορά την αντίθετη αίτηση αναίρεσως..
- 4) Η Iride SpA φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 267 της 7.11.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 21ης Δεκεμβρίου 2011 — A2A SpA, πρώην AEM SpA, κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-320/09 P) ⁽¹⁾

[Αίτηση αναίρεσως — Κρατικές ενισχύσεις — Καθεστώς ενισχύσεων χορηγηθεισών σε επιχειρήσεις παροχής δημοσίων υπηρεσιών — Φορολογικές απαλλαγές — Απόφαση με την οποία το καθεστώς ενισχύσεων κηρύσσεται ασύμβατο με την κοινή αγορά — Προσφυγή ακυρώσεως — Παραδεκτό — Νομιμοποίηση — Έννομο συμφέρον — Άρθρο 87 ΕΚ — Έννοια της «ενισχύσεως» — Άρθρο 88 ΕΚ — Έννοια της «νέας ενισχύσεως» — Άρθρο 10 ΕΚ — Υποχρέωση ειλικρινούς συνεργασίας — Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 — Άρθρα 1 και 14 — Νομιμότητα εντολής ανακτήσεως — Αρχή της ασφάλειας δικαίου — Υποχρέωση αιτιολογήσεως]

(2012/C 49/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ανααιρεσέιουσα: A2A SpA, πρώην AEM SpA (εκπρόσωποι: A. Santa Maria, A. Giardina και G. Pizzonia, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: E. Righini, V. Di Bucci και D. Grespan)

Αντικείμενο

Αίτηση αναίρεσως ασκηθείσα κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (όγδοο πενταμελές τμήμα) της 11ης Ιουνίου 2009, T-301/02, AEM κατά Επιτροπής, με την οποία το Πρωτοδικείο απέρριψε αίτημα περί ακυρώσεως των άρθρων 2 και 3 της αποφάσεως 2003/193/ΕΚ της Επιτροπής, της 5ης Ιουνίου 2002, κρατική ενίσχυση σχετικά με φορολογικές απαλλαγές και προνομιακά δάνεια υπέρ επιχειρήσεων κοινής ωφελείας με πλειοψηφική συμμετοχή του δημοσίου (ΕΕ L 77, σ. 21)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αναίρεση και την αντίθετη αναίρεση.
- 2) Καταδικάζει την A2A SpA στα δικαστικά έξοδα της αναίρεσως.
- 3) Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της αντίθετης αναίρεσως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 267 της 7.11.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 21ης Δεκεμβρίου 2011 — Iride SpA, πρώην Azienda Mediterranea Gas e Acqua SpA, κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής και A2A SpA, πρώην ASM Brescia SpA

(Υπόθεση C-329/09 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναιρέσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Σύστημα ενισχύσεων που χορηγήθηκαν σε επιχειρήσεις δημοσίων υπηρεσιών — Φορολογικές απαλλαγές — Απόφαση με την οποία το σύστημα ενισχύσεων κηρύχθηκε ασύμβατο με την κοινή αγορά — Προσφυγή ακυρώσεως — Παραδεκτό — Ενεργητική νομιμοποίηση — Έννομο συμφέρον)

(2012/C 49/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Iride SpA, πρώην Azienda Mediterranea Gas e Acqua SpA (εκπρόσωποι: L. Radicati di Brozolo, M. Merola και T. Ubaldi, δικηγόροι)

Έτεροι διάδικοι: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: V. Di Bucci, E. Righini και D. Grespan) και A2A SpA, πρώην ASM Brescia SpA

Αντικείμενο

Αίτηση αναιρέσεως της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (όγδοο πενταμελές τμήμα) της 11ης Ιουνίου 2009, T-300/02, AMGA κατά Επιτροπής, με την οποία το Πρωτοδικείο απέρριψε ως απαράδεκτο αίτημα ακυρώσεως των άρθρων 2 και 3 της αποφάσεως 2003/193/EK της Επιτροπής, της 5ης Ιουνίου 2002, με αντικείμενο κρατική ενίσχυση σχετικά με φορολογικές απαλλαγές και προνομιακά δάνεια υπέρ επιχειρήσεων κοινής ωφελείας με πλειοψηφική συμμετοχή δημόσιου φορέα (EE L 77, σ. 21).

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Καταδικάζει την Iride SpA στα δικαστικά έξοδα όσον αφορά την αίτηση αναιρέσεως.
- 3) Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα όσον αφορά το αίτημα αντικαταστάσεως του σκεπτικού.

⁽¹⁾ EE C 267 της 7.11.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 21ης Δεκεμβρίου 2011 [αίτηση του Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — ENEL Produzione SpA κατά Autorità per l'energia elettrica e il gas

(Υπόθεση C-242/10) ⁽¹⁾

(Οδηγία 2003/54/EK — Εσωτερική αγορά της ηλεκτρικής ενέργειας — Εγκαταστάσεις παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας που είναι αναγκαίες για τη λειτουργία του ηλεκτρικού δικτύου — Υποχρέωση υποβολής προσφορών στην εθνική χρηματιστηριακή αγορά ηλεκτρικής ενέργειας σύμφωνα με τα όρια και τα κριτήρια που καθορίζει ο διαχειριστής του δικτύου μεταφοράς και διανομής της ηλεκτρικής ενέργειας — Υπηρεσία κατανομής φορτίων και εξισορροπήσεως — Υποχρεώσεις δημόσιας υπηρεσίας)

(2012/C 49/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

ENEL Produzione SpA

κατά

Autorità per l'energia elettrica e il gas

(παρεμβαίνουσα: Terna rete elettrica nazionale SpA)

Αντικείμενο

Αίτηση έκδοσης προδικαστικής απόφασης — Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Ερμηνεία των άρθρων 23, 43, 49 και 56 EK και των άρθρων 11, παράγραφοι 2 και 6, και του άρθρου 24 της οδηγίας 2003/54/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2003, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας και την κατάργηση της οδηγίας 96/92/EK (EE L 176, σ. 37) — Εθνική κανονιστική ρύθμιση, η οποία υποχρεώνει τους παραγωγούς ηλεκτρικής ενέργειας, να τηρούν, κατά την κατάρτιση των προσφορών τους για την προμήθεια ηλεκτρικής ενέργειας, κανόνες που προβλέπονται από την εταιρία διαχείρισης του δικτύου μεταφοράς και διανομής ηλεκτρικής ενέργειας

Διατακτικό

Η οδηγία 2003/54/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2003, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας και την κατάργηση της οδηγίας 96/92/EK, και ειδικότερα τα άρθρα 3, παράγραφος 2, και 11, παράγραφοι 2 και 6, της οδηγίας αυτής, έχουν την έννοια ότι δεν απαγορεύουν την εθνική ρύθμιση που, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, με σκοπό τη μείωση της τιμής της ηλεκτρικής ενέργειας προς το συμφέρον του τελικού καταναλωτή και της ασφάλειας του ηλεκτρικού δικτύου, επιβάλλει στους επιχειρηματίες που διαδέχονται εγκαταστάσεις ή ομάδες εγκαταστάσεων που θεωρούνται, σύμφωνα με τα κριτήρια που έχει θέσει η εθνική ρυθμιστική αρχή, αναγκαίες για την κάλυψη των αναγκών σε ηλεκτρική ενέργεια των υπηρεσιών κατανομής φορτίου, αναγκών που συναρτώνται προς τη ζήτηση, την υποχρέωση να υποβάλλουν προσφορές στις εθνικές αγορές ηλεκτρικής ενέργειας υπό όρους που έχουν προκαθοριστεί από την εν λόγω αρχή, υπό την προϋπόθεση ότι η ρύθμιση αυτή δεν βαίνει πέραν αυτού που είναι αναγκαίο για την επίτευξη του σκοπού που επιδιώκει. Στο αιτούν δικαστήριο εναπόκειται να εξακριβώσει αν η προϋπόθεση αυτή πληρούται στην υπόθεση της κύριας δίκης.

⁽¹⁾ EE C 209 της 31.7.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 21ης Δεκεμβρίου 2011 [αίτηση του Finanzgericht Düsseldorf (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Haltergemeinschaft LBL GbR κατά Hauptzollamt Düsseldorf

(Υπόθεση C-250/10) ⁽¹⁾

(Οδηγία 2003/96/ΕΚ — Φορολογία των ενεργειακών προϊόντων και της ηλεκτρικής ενέργειας — Άρθρο 14, παράγραφος 1, στοιχείο β' — Απαλλαγή που προβλέπεται για τα ενεργειακά προϊόντα που παρέχονται για να χρησιμοποιηθούν ως καύσιμα για τις αεροπορικές μεταφορές — Καύσιμα που διέθεσε ο εκναυλωτής αεροπλάνου, τα οποία χρησιμοποίησαν οι ναυλωτές τούτου για τις πτήσεις τους, εκτός αυτών που πραγματοποιήθηκαν για την έναντι αμοιβής παροχή υπηρεσιών εναέριας μεταφοράς)

(2012/C 49/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht Düsseldorf

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Haltergemeinschaft LBL GbR

κατά

Hauptzollamt Düsseldorf

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Finanzgericht Düsseldorf — Ερμηνεία του άρθρου 14, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας 2003/96/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με την αναδιάρθρωση του κοινοτικού πλαισίου φορολογίας των ενεργειακών προϊόντων και της ηλεκτρικής ενέργειας (ΕΕ L 283, σ. 51) — Περιεχόμενο της απαλλαγής που προβλέπεται για τα ενεργειακά προϊόντα που παρέχονται για να χρησιμοποιηθούν ως καύσιμα για τις αεροπορικές μεταφορές — Απαλλαγή των καυσίμων που διέθεσαν ο εκμισθωτής ή ναυλωτής αεροπλάνου, ο οποίος δεν είναι αεροπορική εταιρία, και τα οποία χρησιμοποίησαν οι μισθωτές του αεροπλάνου για τις πτήσεις τους για εμπορικούς σκοπούς

Διατακτικό

Το άρθρο 14, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας 2003/96/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με την αναδιάρθρωση του κοινοτικού πλαισίου φορολογίας των ενεργειακών προϊόντων και της ηλεκτρικής ενέργειας, έχει την έννοια ότι η απαλλαγή από τον φόρο επί των ενεργειακών προϊόντων που διατίθενται για να χρησιμοποιηθούν ως καύσιμα για τις αεροπορικές μεταφορές εκτός των ιδιωτικών πτήσεων αναψυχής, που προβλέπεται στην εν λόγω διάταξη, δεν μπορεί να εφαρμοσθεί σε επιχείρηση όπως αυτή για την οποία πρόκειται στο πλαίσιο της κύριας δίκης, οσάκις αυτή μισθώνει ή ναυλώνει αεροσκάφος που της ανήκει, μαζί με τα καύσιμα, σε επιχειρήσεις των οποίων οι δραστηριότητες εναέριας μεταφοράς δεν εξυπηρετούν ευθέως την παροχή υπηρεσιών εναέριας μεταφοράς έναντι αμοιβής από τις εν λόγω επιχειρήσεις.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 21ης Δεκεμβρίου 2011 [αίτηση του Vestre Landsret (Δανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Danske Svineproducenter κατά Justitsministeriet

(Υπόθεση C-316/10) ⁽¹⁾

[Άρθρο 288, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ — Κανονισμός (ΕΚ) 1/2005 — Προστασία των ζώων κατά τη μεταφορά τους — Οδική μεταφορά κατοικίδιων χοίρων — Ελάχιστο ύψος των διαμερισμάτων — Επιθεώρηση κατά τη διάρκεια του ταξιδιού — Πυκνότητα φορτώσεως — Δικαίωμα των κρατών μελών να θεσπίζουν λεπτομερείς κανόνες]

(2012/C 49/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Αιτούν δικαστήριο

Vestre Landsret

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Danske Svineproducenter

κατά

Justitsministeriet

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Vestre Landsret — Ερμηνεία του άρθρου 249, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ (νυν άρθρο 288, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ) και του κανονισμού (ΕΚ) 1/2005 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2004, για την προστασία των ζώων κατά τη μεταφορά και συναφείς δραστηριότητες και για την τροποποίηση των οδηγιών 64/432/ΕΟΚ και 93/119/ΕΚ και του κανονισμού (ΕΚ) 1255/97 (ΕΕ 2005, L 3, σ. 1) — Δυνατότητα των κρατών μελών να θεσπίζουν λεπτομερείς εθνικούς κανόνες σχετικούς με το κατώτατο ύψος των διαμερισμάτων, το ύψος επιθεώρησης και την πυκνότητα φορτώσεως στο εσωτερικό των οχημάτων μεταφοράς χοίρων

Διατακτικό

Ο κανονισμός (ΕΚ) 1/2005 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2004, για την προστασία των ζώων κατά τη μεταφορά και συναφείς δραστηριότητες και για την τροποποίηση των οδηγιών 64/432/ΕΟΚ και 93/119/ΕΚ και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1255/97, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι:

— ο κανονισμός αυτός δεν απαγορεύει τη θέσπιση, εκ μέρους κράτους μέλους, κανόνων για τις οδικές μεταφορές χοίρων οι οποίοι, προς ενίσχυση της ασφάλειας δικαίου, συγκεκριμενοποιούν, τηρώντας τον σκοπό της προστασίας των ζώων και χωρίς να θέτουν συναφώς υπερβολικά κριτήρια, τις απαιτήσεις που προβλέπει ο εν λόγω κανονισμός όσον αφορά το ελάχιστο εσωτερικό ύψος των διαμερισμάτων των ζώων, υπό την προϋπόθεση, της οποίας τη συνδρομή οφείλει το αιτούν δικαστήριο να ελέγξει, ότι οι σχετικές προδιαγραφές δεν συνεπάγονται επιπλέον κόστος ή τεχνικές δυσχέρειες που να περιάγουν σε δυσμενή θέση είτε τους παραγωγούς του κράτους μέλους που τις θέσπισε είτε τους παραγωγούς άλλων κρατών μελών, οι οποίοι επιθυμούν να εξάγουν τα προϊόντα τους στο συγκεκριμένο κράτος μέλος ή μέσω αυτού· πάντως, δεν είναι δυνατό να

⁽¹⁾ ΕΕ C 226 της 30.7.2011.

θεωρηθούν σύμφωνες με την αρχή της αναλογικότητας προδιαγραφές όπως αυτές που θέτουν οι μεταβατικές διατάξεις του άρθρου 36, παράγραφος 4, της υπουργικής απόφασης αριθ. 1729, της 21ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με την προστασία των ζώων κατά τη μεταφορά τους, δεδομένου ότι το ίδιο κράτος μέλος έχει θεσπίσει λιγότερο αυστηρές προδιαγραφές, όπως οι προβλεπόμενες στο άρθρο 9, παράγραφος 1, της εν λόγω υπουργικής απόφασης, στο πλαίσιο του καθεστώτος κοινού δικαίου·

- ο κανονισμός αυτός απαγορεύει τη θέσπιση, εκ μέρους κράτους μέλους, κανόνων για τις οδικές μεταφορές χοίρων με τους οποίους συγκεκριμENOποιούνται οι απαιτήσεις που προβλέπει ο εν λόγω κανονισμός ως προς τη δυνατότητα προσβάσεως στα ζώα ώστε να ελέγχεται τακτικά ότι βρίσκονται σε καλή κατάσταση, όταν οι κανόνες αυτοί αφορούν μόνον ταξίδια διάρκειας μεγαλύτερης των οκτώ ωρών, και
- ο κανονισμός αυτός δεν απαγορεύει τη θέσπιση, εκ μέρους κράτους μέλους, κανόνων σύμφωνα με τους οποίους, κατά την οδική μεταφορά χοίρων, πρέπει να εξασφαλίζεται στα ζώα ένα ελάχιστο, κυμαινόμενο ανάλογα με το βάρος τους, εμβαδόν, το οποίο ανέρχεται, για τους χοίρους βάρους 100 kg, σε 0,42 m² όταν η διάρκεια του ταξιδιού δεν υπερβαίνει τις οκτώ ώρες και σε 0,50 m² για ταξίδια διάρκειας μεγαλύτερης των οκτώ ωρών.

(¹) EE C 234 της 28.8.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 21ης Δεκεμβρίου 2011 [αίτηση του High Court of Justice Queen's Bench Division (Administrative Court) (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Air Transport Association of America, American Airlines Inc., Continental Airlines Inc., United Airlines Inc. κατά Secretary of State for Energy and Climate Change

(Υπόθεση C-366/10) (¹)

(Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασης — Οδηγία 2003/87/EK — Σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου — Οδηγία 2008/101/EK — Ένταξη των αεροπορικών δραστηριοτήτων στο ως άνω σύστημα — Κύρος — Σύμβαση του Σικάγου — Πρωτόκολλο του Κιότο — Συμφωνία αεροπορικών μεταφορών ΕΕ-Ηνωμένων Πολιτειών — Αρχές του εθιμικού διεθνούς δικαίου — Έννομα αποτελέσματα — Δυνατότητα επικλήσεώς τους — Εξωεδαφική εφαρμογή του δικαίου της Ένωσης — Έννοιες «επιβάρυνση» και «φόρος»)

(2012/C 49/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

High Court of Justice Queen's Bench Division (Administrative Court)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Air Transport Association of America, American Airlines Inc., Continental Airlines Inc., United Airlines Inc.

κατά

Secretary of State for Energy and Climate Change

παρισταμένων των:

International Air Transport Association (IATA), National Airlines Council of Canada (NACC), Aviation Environment Federation, WWF-UK, European Federation for Transport and Environment, Environmental Defense Fund, Earthjustice

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασης — High Court of Justice Queen's Bench Division (Administrative Court) — Κύρος της οδηγίας 2008/101/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 2008, για την τροποποίηση της οδηγίας 2003/87/EK ώστε να ενταχθούν οι αεροπορικές δραστηριότητες στο σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Κοινότητας (EE L 8, σ. 3) — Δυνατότητα επικλήσεως ορισμένων κανόνων και/ή διατάξεων του διεθνούς δικαίου

Διατακτικό

1) Από τις αρχές και τις διατάξεις του διεθνούς δικαίου στις οποίες αναφέρεται το αιτούν δικαστήριο μπορεί να γίνει επίκληση, σε περιστάσεις όπως αυτές της υποθέσεως της κύριας δίκης και προς τον σκοπό της εκτιμήσεως του κύρους της οδηγίας 2008/101/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 2008, για την τροποποίηση της οδηγίας 2003/87/EK ώστε να ενταχθούν οι αεροπορικές δραστηριότητες στο σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Κοινότητας, μόνον:

— αφενός, εντός των ορίων του ελέγχου τυχόν πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως της Ένωσης ως προς την αρμοδιότητά της, λαμβανομένων υπόψη των αρχών αυτών, να εκδώσει την ως άνω οδηγία:

— της αρχής ότι κάθε κράτος έχει πλήρη και αποκλειστική κυριαρχία επί του εναερίου του χώρου,

— της αρχής ότι ουδέν κράτος μπορεί νομίμως να προβάλει κυριαρχικά δικαιώματα επί οποιουδήποτε τμήματος της ανοικτής θάλασσας·

— της αρχής ότι οι πτήσεις πάνω από την ανοικτή θάλασσα είναι ελεύθερες,

— αφετέρου,

— των άρθρων 7 και 11, παράγραφοι 1 και 2, στοιχείο γ', της συμφωνίας αεροπορικών μεταφορών που συνήφθη στις 25 και στις 30 Απριλίου 2007 μεταξύ των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, αφενός, και της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των μελών της, αφετέρου, καθώς και

— του άρθρου 15, παράγραφος 3, της εν λόγω συμφωνίας, σε συνδυασμό με τα άρθρα 2 και 3, παράγραφος 4, της συμφωνίας αυτής.

2) Από την εξέταση της οδηγίας 2008/101 δεν προέκυψαν στοιχεία που να θίγουν το κύρος της.

(¹) EE C 260 της 25.9.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 21ης Δεκεμβρίου 2011 [αιτήσεις του Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Ηνωμένο Βασίλειο) και του High Court of Ireland (Ιρλανδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — N. S. (C-411/10) κατά Secretary of State for the Home Department, και M. E. (C-493/10), A. S. M., M. T., K. P., E. H. κατά Refugee Applications Commissioner, Minister for Justice, Equality and Law Reform

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-411/10 και C-493/10) ⁽¹⁾

[Δίκαιο της Ένωσης — Αρχές — Θεμελιώδη δικαιώματα — Εφαρμογή του δικαίου της Ένωσης — Απαγόρευση της απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχειρίσεως — Κοινό ευρωπαϊκό σύστημα ασύλου — Κανονισμός (ΕΚ) 343/2003 — Έννοια του όρου «ασφαλείς χώρες» — Μεταφορά του αιτούντος άσυλο προς το υπεύθυνο κράτος μέλος — Υποχρέωση — Μαχητό τεκμήριο περί του ότι αυτό το κράτος μέλος σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα]

(2012/C 49/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούντα δικαστήρια

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division), High Court of Ireland

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

N. S. (C-411/10), M. E., A. S. M., M. T., K. P., E. H. (C-493/10)

κατά

Secretary of State for the Home Department (C-411/10), Refugee Applications Commissioner, Minister for Justice, Equality and Law Reform (C-493/10)

Παρισταμένων των: Amnesty International Ltd and the AIRE Centre (Advice on Individual Rights in Europe) (UK) (C-411/10), United Nations High Commissioner for Refugees (UNHCR) (UK) (C-411/10), Equality and Human Rights Commission (EHRC) (C-411/10), Amnesty International Ltd and the AIRE Centre (Advice on Individual Rights in Europe) (IRL) (C-493/10), United Nations High Commissioner for Refugees (UNHCR) (IRL) (C-493/10)

Αντικείμενο

(C-411/10)

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Court of Appeal (England & Wales) — (Ηνωμένο Βασίλειο) — Ερμηνεία των άρθρων 3, παράγραφοι 1 και 2, καθώς και των διατάξεων του κεφαλαίου III του κανονισμού (ΕΚ) 343/2003 του Συμβουλίου, της 18ης Φεβρουαρίου 2003, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης ασύλου που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας (ΕΕ L 50, σ. 1) — Ερμηνεία των κανόνων περί ελάχιστων προδιαγραφών υποδοχής των αιτούντων άσυλο, κατά τις διατάξεις των οδηγιών του Συμβουλίου 2003/9/ΕΚ, της 27ης Ιανουαρίου 2003, σχετικά με τις ελάχιστες απαιτήσεις για την υποδοχή των αιτούντων άσυλο στα κράτη μέλη (ΕΕ L 31, σ. 18), 2004/83/ΕΚ, της 29ης Απριλίου 2004, για θέσπιση ελάχιστων απαιτήσεων για την αναγνώριση και το καθεστώς των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως προσφύγων ή ως

προσώπων που χρήζουν διεθνούς προστασίας για άλλους λόγους (ΕΕ L 304, σ. 12) και 2005/85/ΕΚ, της 1ης Δεκεμβρίου 2005, σχετικά με τις ελάχιστες προδιαγραφές για τις διαδικασίες με τις οποίες τα κράτη μέλη χορηγούν και ανακαλούν το καθεστώς του πρόσφυγα (ΕΕ L 326, σ. 13) — Διαδικασία προσδιορισμού του υπεύθυνου κράτους μέλους για την εξέταση αιτήσεως ασύλου υποβληθείσας από Αφγανό υπήκοο — Κίνδυνος προσβολής των θεμελιωδών δικαιωμάτων του σε περίπτωση αναδοχής της υποθέσεως από το κράτος μέλος που ήταν προηγουμένως υπεύθυνο — Φύση και περιεχόμενο της προστασίας που παρέχεται σε αιτούντα άσυλο βάσει των διατάξεων του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων και της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών

(C-493/10)

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — High Court of Ireland — Ερμηνεία των άρθρων 3, παράγραφος 2, και 18 του κανονισμού (ΕΚ) 343/2003 του Συμβουλίου, της 18ης Φεβρουαρίου 2003, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης ασύλου που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας (ΕΕ L 50, σ. 1) — Διαδικασία προσδιορισμού του υπεύθυνου κράτους μέλους για την εξέταση αιτήσεων ασύλου που υποβλήθηκαν από υπηκόους πλειόνων τρίτων χωρών (Αφγανιστάν, Ιράν και Αλγερίας) — Υποχρέωση κράτους μέλους να αναλάβει την ευθύνη για την εξέταση αιτήσεως ασύλου, βάσει του άρθρου 3, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 343/2003, σε περίπτωση κινδύνου προσβολής των θεμελιωδών δικαιωμάτων του αιτούντος και/ή μη εφαρμογής των ελάχιστων προδιαγραφών και απαιτήσεων που θέτουν οι οδηγίες 2003/9/ΕΚ, 2004/83/ΕΚ και 2005/85/ΕΚ εκ μέρους του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αιτήσεως βάσει των κριτηρίων του εν λόγω κανονισμού

Διατακτικό

- 1) Η απόφαση την οποία λαμβάνει κράτος μέλος βάσει του άρθρου 3, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 343/2003 του Συμβουλίου, της 18ης Φεβρουαρίου 2003, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης ασύλου που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας, σχετικά με το αν θα εξετάσει ή όχι αίτηση χορηγήσεως ασύλου, για την οποία το κράτος μέλος αυτό δεν είναι υπεύθυνο βάσει των κριτηρίων του κεφαλαίου III του κανονισμού αυτού, συνιστά εφαρμογή του δικαίου της Ένωσης, όσον αφορά την εφαρμογή του άρθρου 6 ΣΛΕΕ και/ή του άρθρου 51 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 2) Το δίκαιο της Ένωσης δεν επιτρέπει την εφαρμογή αμάχητου τεκμηρίου περί του ότι το κράτος μέλος το οποίο ορίζεται ως υπεύθυνο βάσει του άρθρου 3, παράγραφος 1, του κανονισμού 343/2003 σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Το άρθρο 4 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχει την έννοια ότι απόκειται στα κράτη μέλη, περιλαμβανομένων και των εθνικών δικαστηρίων, να μη μεταφέρουν αιτούντα άσυλο προς το «υπεύθυνο κράτος μέλος», κατά την έννοια του κανονισμού 343/2003, οσάκις είναι αδύνατο να αγνοούν ότι οι συστηματικές πλημμελίες όσον αφορά τη

διαδικασία χορηγήσεως ασύλου και τις συνθήκες υποδοχής των αιτούντων άσυλο στο κράτος μέλος αυτό αποτελούν σοβαρούς και αποδεδειγμένους λόγους που να πείθουν ότι ο αιτών θα διατρέξει ουσιαστικό κίνδυνο να υποστεί απάνθρωπη ή εξευτελιστική μεταχείριση κατά την έννοια της διατάξεως αυτής.

Με την επιφύλαξη της δυνατότητας του κράτους μέλους που πρέπει να προβεί στη μεταφορά να εξετάσει το ίδιο την αίτηση που διαλαμβάνεται στο άρθρο 3, παράγραφος 2, του κανονισμού 343/2003, η αδυναμία μεταφοράς αιτούντος προς άλλο κράτος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οσάκις το κράτος αυτό προσδιορίζεται ως το υπεύθυνο κράτος μέλος βάσει των κριτηρίων του κεφαλαίου III του εν λόγω κανονισμού, υποχρεώνει το κράτος μέλος που όφειλε να προβεί στη μεταφορά αυτή να συνεχίσει την εξέταση των κριτηρίων του ως άνω κεφαλαίου για να διακριβώσει αν κάποιο από τα επόμενα κριτήρια καθιστά δυνατό τον προσδιορισμό άλλου κράτους μέλους ως υπεύθυνου για την εξέταση της αιτήσεως ασύλου.

Πάντως, το κράτος μέλος στο οποίο βρίσκεται ο αιτών άσυλο πρέπει να μεριμνά ώστε να μην επιδεινώσει κατάσταση τυχόν προσβολής των θεμελιωδών δικαιωμάτων αυτού του αιτούντος ακολουθώντας διαδικασία προσδιορισμού του υπεύθυνου κράτους μέλους μη εύλογης χρονικής διάρκειας. Εφόσον παρίσταται ανάγκη, οφείλει να εξετάσει το ίδιο την αίτηση σύμφωνα με τους όρους του άρθρου 3, παράγραφος 2, του κανονισμού 343/2003.

- 3) Από τα άρθρα 1, 18 και 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν είναι δυνατόν να συναχθεί διαφορετική απάντηση.
- 4) Καθόσον τα προηγούμενα ερωτήματα αφορούν υποχρεώσεις που υπέχει το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, η απάντηση στα ερωτήματα 2 έως 6 τα οποία υποβλήθηκαν στην υπόθεση C-411/10 δεν διαφοροποιείται σε περίπτωση κατά την οποία ληφθεί υπόψη το Πρωτόκολλο (αριθ. 30), περί της εφαρμογής του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη Δημοκρατία της Πολωνίας και στο Ηνωμένο Βασίλειο.

(¹) EE C 274 της 9.10.2010
EE C 13 της 15.1.2011

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 21ης Δεκεμβρίου 2011 [αιτήσεις του Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικών αποφάσεων] — Tomasz Ziolkowski (C-424/10), Barbara Szeja, Maria-Magdalena Szeja, Marlon Szeja (C-425/10) κατά Land Berlin

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-424/10 και C-425/10) (¹)

(Ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων — Οδηγία 2004/38/ΕΚ — Δικαίωμα μόνιμης διαμονής — Άρθρο 16 — Νόμιμη διαμονή — Διαμονή βάσει του εθνικού δικαίου — Περίοδος διαμονής που διανύθηκε πριν από την προσχώρηση στην Ένωση του κράτους προελεύσεως του ενδιαφερομένου πολίτη)

(2012/C 49/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesverwaltungsgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Tomasz Ziolkowski (C-424/10), Barbara Szeja, Maria-Magdalena Szeja, Marlon Szeja (C-425/10)

κατά

Land Berlin

παρισταμένου του

Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Bundesverwaltungsgericht — Ερμηνεία του άρθρου 16, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, της οδηγίας 2004/38/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών (ΕΕ L 158, σ. 77) — Πολίτης της Ένωσης, ο οποίος διέμεινε νομίμως, σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους υποδοχής, άνω των πέντε ετών στο εν λόγω κράτος, αλλά ο οποίος ουδέποτε πληρούσε, κατά τη διάρκεια της διαμονής του, τις προϋποθέσεις του άρθρου 7 της οδηγίας 2004/38/ΕΚ — Έννοια της «νόμιμης διαμονής» — Διαμονή της οποίας η διάρκεια ανέρχεται στα πέντε έτη μόνον αν ληφθούν υπόψη οι περίοδοι που συμπληρώθηκαν πριν από την ημερομηνία προσχωρήσεως του κράτους προελεύσεως του ενδιαφερομένου στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Καθορισμός της διάρκειας διαμονής που απαιτείται για την απόκτηση δικαιώματος μόνιμης διαμονής

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 16, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/38/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1612/68 και την κατάργηση των οδηγιών 64/221/ΕΟΚ, 68/360/ΕΟΚ, 72/194/ΕΟΚ, 73/148/ΕΟΚ, 75/34/ΕΟΚ, 75/35/ΕΟΚ, 90/364/ΕΟΚ, 90/365/ΕΟΚ και 93/96/ΕΟΚ, έχει την έννοια ότι πολίτης της Ένωσης ο οποίος έχει συμπληρώσει διαμονή άνω των πέντε ετών στην επικράτεια του μέλους υποδοχής βάσει μόνο του εθνικού δικαίου αυτού του κράτους δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι έχει αποκτήσει το δικαίωμα μόνιμης διαμονής σύμφωνα με τη διάταξη αυτή αν, κατά τη διάρκεια της διαμονής αυτής, δεν πληρούσε τις προϋποθέσεις του άρθρου 7, παράγραφος 1, της ίδιας οδηγίας.
- 2) Οι περίοδοι διαμονής υπηκόου τρίτου κράτους στην επικράτεια κράτους μέλους οι οποίες συμπληρώθηκαν πριν από την προσχώρηση του τρίτου αυτού κράτους στην Ένωση πρέπει, ελλείψει ειδικών διατάξεων στην πράξη προσχωρήσεως, να ληφθούν υπόψη για την απόκτηση του δικαιώματος μόνιμης διαμονής δυνάμει του άρθρου 16, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/38, υπό την προϋπόθεση ότι έχουν πραγματοποιηθεί σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που διατυπώνονται στο άρθρο της 7, παράγραφος 1.

(¹) EE C 301 της 6.11.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 21ης Δεκεμβρίου 2011 [αίτηση του Conseil d'État (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — *Ministre de l'Intérieur, de l'Outre-mer, des Collectivités territoriales et de l'immigration κατά Chambre de commerce et d'industrie de l'Inde*

(Υπόθεση C-465/10) ⁽¹⁾

[Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95 — Άρθρο 3 — Διαρθρωτικά ταμεία — Κανονισμός (ΕΟΚ) 2052/88 — Κανονισμός (ΕΟΚ) 4253/88 — Αναθέτουσα αρχή λήπτρια επιδοτήσεως στο πλαίσιο των διαρθρωτικών ταμείων — Μη τήρηση των κανόνων συνάψεως δημοσίων συμβάσεων από τον λήπτη επιδοτήσεως στο πλαίσιο του ΕΤΠΑ — Θεμελίωση της υποχρεώσεως ανακτήσεως μιας επιδοτήσεως της Ένωσης σε περίπτωση παρατυπίας — Περιεχόμενο της εννοίας «παρατυπία» — Περιεχόμενο της εννοίας «διαρκής παρατυπία» — Διαδικασία ανακτήσεως — Προθεσμία παραγραφής — Μακρότερες προθεσμίες παραγραφής βάσει του εθνικού δικαίου — Αρχή της αναλογικότητας]

(2012/C 49/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ministre de l'Intérieur, de l'Outre-mer, des Collectivités territoriales et de l'immigration

κατά

Chambre de commerce et d'industrie de l'Inde

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Conseil d'État (Γαλλία) — Ερμηνεία των διατάξεων του κανονισμού (ΕΟΚ) 2052/88 του Συμβουλίου, της 24ης Ιουνίου 1988, για την αποστολή των διαρθρωτικών ταμείων, την αποτελεσματικότητά τους και τον συντονισμό των παρεμβάσεων τους μεταξύ τους καθώς και με τις παρεμβάσεις της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων και των άλλων υφιστάμενων χρηματοδοτικών οργάνων (ΕΕ L 185, σ. 9), του κανονισμού (ΕΟΚ) 4253/88 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1988, για τις διατάξεις εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 2052/88 (ΕΕ L 374, σ. 1), καθώς και του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1995, σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 312, σ. 1) — Μη τήρηση των κανόνων περί συνάψεως δημοσίων συμβάσεων από τον δικαιούχο επιδοτήσεων που καταβλήθηκαν στο πλαίσιο του ΕΤΠΕ και του FNADT — Θεμελίωση της υποχρεώσεως ανακτήσεως κοινοτικής ενισχύσεως σε περίπτωση παρατυπίας — Τρόπος ανακτήσεως αχρεωστήτως καταβληθείσας εγγυήσεως — Προθεσμία παραγραφής

Διατακτικό

1) Υπό συνθήκες όπως αυτές της υποθέσεως της κύριας δίκης, το άρθρο 23, παράγραφος 1, τρίτη περίπτωση, του κανονισμού (ΕΟΚ) 4253/88 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1988, για τις διατάξεις εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 2052/88 όσον αφορά τον συντονισμό των παρεμβάσεων των διαφόρων διαρθρωτικών ταμείων μεταξύ τους καθώς και με τις παρεμβάσεις της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων και των λοιπών

υφιστάμενων χρηματοδοτικών οργάνων, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2082/93 του Συμβουλίου, της 20ής Ιουλίου 1993, σε συνδυασμό με το άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2052/88 του Συμβουλίου, της 24ης Ιουνίου 1988, για την αποστολή των διαρθρωτικών ταμείων, την αποτελεσματικότητά τους και τον συντονισμό των παρεμβάσεων τους μεταξύ τους καθώς και με τις παρεμβάσεις της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων και των άλλων υφιστάμενων χρηματοδοτικών οργάνων, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2081/93 του Συμβουλίου, της 20ής Ιουλίου 1993, συνιστά νομική βάση επιτρέπουσα στις εθνικές αρχές, χωρίς να είναι αναγκαία εξουσιοδότηση από το εθνικό δίκαιο, να ανακτήσουν, εις χείρας του δικαιούχου, ολόκληρη τη χορηγηθείσα στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Ταμείου Περιφερειακής Ανάπτυξης (ΕΤΠΑ) επιδότηση, με την αιτιολογία ότι ο δικαιούχος αυτός, υπό την ιδιότητα της «αναθέτουσας αρχής» κατά την οδηγία 92/50/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, για το συντονισμό των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων υπηρεσιών, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 93/36/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1993, δεν τήρησε τις διατάξεις της οδηγίας αυτής όσον αφορά τη σύναψη δημόσιας συμβάσεως παροχής υπηρεσιών, η οποία είχε ως σκοπό την υλοποίηση του προγράμματος για το οποίο χορηγήθηκε η επιδότηση αυτή στον δικαιούχο.

2) Η εκ μέρους αναθέτουσας αρχής η οποία έχει τύχει επιδοτήσεως στο πλαίσιο του ΕΤΠΑ παράβαση των κανόνων περί δημοσίων συμβάσεων της οδηγίας 92/50, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 93/36, κατά την ανάθεση της εκτελέσεως της συμβάσεως που έχει ως αντικείμενο την υλοποίηση του επιδοτούμενου προγράμματος, συνιστά «παρατυπία», υπό την έννοια του άρθρου 1 του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1995, σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ακόμη και αν η αρμόδια εθνική αρχή δεν μπορούσε να αγνοεί, κατά τη χορήγηση της επιδοτήσεως αυτής, ότι ο δικαιούχος είχε ήδη αποφασίσει ποιος θα ήταν ο παρέχων υπηρεσίες στον οποίο θα ανέθετε την υλοποίηση του επιδοτούμενου προγράμματος.

3) Υπό συνθήκες όπως αυτές της υποθέσεως της κύριας δίκης, εφόσον ο δικαιούχος επιδοτήσεως στο πλαίσιο του ΕΤΠΑ, υπό την ιδιότητά του ως αναθέτουσας αρχής, δεν τήρησε τους κανόνες περί δημοσίων συμβάσεων της οδηγίας 92/50, κατά την ανάθεση της εκτελέσεως της συμβάσεως που έχει ως αντικείμενο την υλοποίηση του επιδοτούμενου προγράμματος:

— η επίμαχη παρατυπία πρέπει να θεωρηθεί ως «διαρκής παρατυπία», υπό την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 2988/95 και, κατά συνέπεια, η τετραετής παραγραφή την οποία προβλέπει η διάταξη αυτή για την ανάκτηση της αχρεωστήτως καταβληθείσας στον δικαιούχο αυτόν επιδοτήσεως αρχίζει να τρέχει από την ημερομηνία ολοκληρώσεως της εκτελέσεως της παρανόμως συναφθείσας δημοσίας συμβάσεως·

— η εκ μέρους του δικαιούχου της επιδοτήσεως διαβίβαση μιας εκθέσεως ελέγχου με την οποία διαπιστώνεται η μη τήρηση των κανόνων περί συνάψεως δημοσίων συμβάσεων και με την οποία ζητείται κατά συνέπεια από την εθνική αρχή να απαιτήσει την επιστροφή των καταβληθέντων ποσών συνιστά πράξη αρκούντως σαφή η οποία αποσκοπεί στη διευκρίνιση ή τη δίωξη της παρατυπίας, κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, του κανονισμού 2988/95.

4) Η εφαρμογή, στο πλαίσιο της εκ μέρους των κρατών μελών ευχέρειας που τους παρέχει το άρθρο 3, παράγραφος 3, του κανονισμού 2988/95, τριακονταετούς προθεσμίας παραγραφής για την ανάκτηση αδικαιολογήτως κτηθέντος οφέλους προερχόμενου από τον προϋπολογισμό της Ένωσης αντιβαίνει στην αρχή της αναλογικότητας.

(¹) EE C 346 της 18.12.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 21ης Δεκεμβρίου 2011 [αίτηση του Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Teresa Cicala κατά Regione Siciliana

(Υπόθεση C-482/10) (¹)

(Εθνική διοικητική διαδικασία — Διοικητικές πράξεις — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Δυνατότητα καλύψεως της ελλείψεως αιτιολογίας κατά τη διάρκεια δίκης κινηθείσας κατά της διοικητικής πράξεως — Ερμηνεία των άρθρων 296, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ και 41, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Έλλειψη αρμοδιότητας του Δικαστηρίου)

(2012/C 49/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Teresa Cicala

κατά

Regione Siciliana

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana — Ερμηνεία του άρθρου 296 ΣΛΕΕ και του άρθρου 41, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Συμβατότητα εθνικής νομοθεσίας που προβλέπει την δυνατότητα της δημοσίας διοικήσεως να μην αιτιολογεί υπό ορισμένες προϋποθέσεις τις πράξεις της ή να καλύπτει την έλλειψη αιτιολογίας διοικητικής πράξεως κατά τη διάρκεια της κινηθείσας κατά της εν λόγω πράξεως δίκης

Διατακτικό

Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν έχει αρμοδιότητα να αποφανθεί επί των ερωτημάτων που υπέβαλε το Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Siciliana (Ιταλία), με απόφαση της 20ής Σεπτεμβρίου 2010.

(¹) EE C 328 της 4.12.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 21ης Δεκεμβρίου 2011 [αίτηση του Conseil d'État (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Centre hospitalier universitaire de Besançon κατά Thomas Dutrueux, Caisse primaire d'assurance maladie du Jura

(Υπόθεση C-495/10) (¹)

(Οδηγία 85/374/ΕΟΚ — Ευθύνη λόγω ελαττωματικών προϊόντων — Πεδίο εφαρμογής — Εθνικό καθεστώς βάσει του οποίου τα δημόσια νοσοκομεία υπέχουν την υποχρέωση να αποκαθιστούν, ακόμη και άνευ υπαιτιότητας, τη ζημία που υπέστη ασθενής λόγω της ελαττωματικής λειτουργίας μηχανήματος ή προϊόντος που χρησιμοποιήθηκε στο πλαίσιο της παρασχεθείσας περίθαλψεως)

(2012/C 49/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Centre hospitalier universitaire de Besançon

κατά

Thomas Dutrueux και Caisse primaire d'assurance maladie du Jura

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Conseil d'État — Ερμηνεία του άρθρου 13 της οδηγίας 85/374/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Ιουλίου 1985, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σε θέματα ευθύνης λόγω ελαττωματικών προϊόντων (ΕΕ L 210, σ. 29) — Ευθύνη των δημοσίων νοσοκομείων έναντι των ασθενών τους — Επιτρεπτό εθνικού καθεστώτος ευθύνης βάσει του οποίου παρέχεται στον ζημιωθέντα δυνατότητα αποκαταστάσεως, ακόμη και άνευ υπαιτιότητας του ζημιώσαντος, των ζημιών που προκλήθηκαν από ελαττωματικά προϊόντα — Περιορισμός της ευθύνης του παρέχοντος υπηρεσίες

Διατακτικό

Η ευθύνη παρέχοντος υπηρεσίες ο οποίος, στο πλαίσιο παροχής υπηρεσιών όπως η νοσοκομειακή περίθαλψη, χρησιμοποιεί ελαττωματικά μηχανήματα ή προϊόντα των οποίων δεν είναι ο παραγωγός, κατά την έννοια των διατάξεων του άρθρου 3 της οδηγίας 85/374/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Ιουλίου 1985, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σε θέματα ευθύνης λόγω ελαττωματικών προϊόντων, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 1999/34/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 10ης Μαΐου 1999, και ο οποίος, ως εκ τούτου, προκαλεί ζημίες στον αποδέκτη της παροχής, δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας αυτής. Ως εκ τούτου, η οδηγία αυτή επιτρέπει σε κράτος μέλος να θεσπίσει καθεστώς, όπως το επίμαχο στην υπόθεση της κύριας δίκης, βάσει του οποίου στοιχειοθετείται ευθύνη του εν λόγω παρέχοντος υπηρεσίες για τις ζημίες που προκαλεί κατ' αυτόν τον τρόπο, ακόμη και άνευ υπαιτιότητάς του, υπό την

προϋπόθεση, πάντως, να διασφαλίζεται η δυνατότητα του ζημιωθέντος και/ή αυτού του παρέχοντος υπηρεσίες να ασκήσει αγωγή λόγω ευθύνης κατά του παραγωγού βάσει της εν λόγω οδηγίας, εφόσον πληρούνται οι προβλεπόμενες από αυτήν προϋποθέσεις.

(¹) EE C 30 της 29.1.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 21ης Δεκεμβρίου 2011 [αίτηση του Rechtbank van eerste aanleg te Brugge (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Vlaamse Oliemaatschappij NV κατά FOD Financiën

(Υπόθεση C-499/10) (¹)

(Έκτη οδηγία περί ΦΠΑ — Υπόχρεοι του φόρου — Τρίτος αλληλεγγύως και εις ολόκληρον υπεύθυνος — Καθεστώς αποθηκεύσεως άλλο από το καθεστώς της τελωνειακής αποταμιεύσεως — Αλληλέγγυα και εις ολόκληρον ευθύνη του αποθηκευτή των αγαθών και του υποκειμένου στον φόρο κύριου των αγαθών αυτών — Καλή πίστη ή έλλειψη λάθους ή αμέλειας του αποθηκευτή)

(2012/C 49/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank van eerste aanleg te Brugge

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Vlaamse Oliemaatschappij NV

κατά

FOD Financiën

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Rechtbank van eerste aanleg te Brugge — Ερμηνεία του άρθρου 21, παράγραφος 3, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49) — Υπόχρεοι του φόρου — Τρίτος αλληλεγγύως και εις ολόκληρον υπεύθυνος — Εθνική ρύθμιση καθιστώσα, στο πλαίσιο ενός καθεστώτος αποθηκεύσεως άλλο από το καθεστώς της τελωνειακής αποταμιεύσεως, τον κάτοχο αποθήκης υπεύθυνο για την καταβολή του φόρου αλληλεγγύως και εις ολόκληρον με τον υποκείμενο στον φόρο κύριο των αποθηκευθέντων αγαθών, ακόμη και όταν ο κάτοχος αποθήκης είναι καλόπιστος ή δεν υπάρχει λάθος ή αμέλεια που να μπορεί να του προσαφθεί

Διατακτικό

Το άρθρο 21, παράγραφος 3, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2001/115/ΕΚ του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2001, δεν παρέχει στα κράτη μέλη τη δυνατότητα να ορίσουν ότι ο διαχειριστής αποθήκης άλλης από αποθήκη τελωνειακής αποταμιεύσεως είναι αλληλεγγύως και εις ολόκληρον υπεύθυνος για την πληρωμή του φόρου προστιθεμένης αξίας που οφείλεται κατόπιν μιας εξ επαχδούς αιτίας παραδόσεως εμπορευμάτων, από την αποθήκη αυτή, από τον υποκείμενο στον εν λόγω φόρο κύριο των εμπο-

ρευμάτων αυτών, ακόμη και αν ο διαχειριστής της εν λόγω αποθήκης είναι καλόπιστος ή δεν δύναται να του προσαφθεί λάθος ή αμέλεια.

(¹) EE C 13 της 15.1.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 21ης Δεκεμβρίου 2011 [αίτηση του Varhoven administrativen sad (Βουλγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Evroetil AD κατά Direktor na Agentsia «Mitnitsi»

(Υπόθεση C-503/10) (¹)

[Οδηγία 2003/30/ΕΚ — Άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο α' — Έννοια του όρου «βιοαιθανόλη» — Προϊόν παραγόμενο από βιομάζα, με περιεκτικότητα σε αιθυλική αλκοόλη μεγαλύτερη από 98,5 %, μη μετουσιωμένο — Σημασία του ζητήματος αν το προϊόν χρησιμοποιείται πράγματι ως βιοκαύσιμο — Κανονισμός (ΕΟΚ) 2658/87 — Συνδυασμένη Ονοματολογία — Δασμολογική κατάταξη της βιοαιθανόλης ενόψει της επιβολής ειδικών φόρων κατανάλωσης — Οδηγία 2003/96/ΕΚ — Ενεργειακά προϊόντα — Οδηγία 92/83/ΕΟΚ — Άρθρα 20, πρώτη περίπτωση, και 27, παράγραφος 1, στοιχεία α' και β' — Έννοια του όρου «αιθυλική αλκοόλη» — Απαλλαγή από τον εναρμονισμένο ειδικό φόρο κατανάλωσης — Μετουσίωση]

(2012/C 49/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Varhoven administrativen sad

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Evroetil AD

κατά

Direktor na Agentsia «Mitnitsi»

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασης — Varhoven administrativen sad — Ερμηνεία του άρθρου 2, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας 2003/30/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Μαΐου 2003, σχετικά με την προώθηση της χρήσης βιοκαυσίμων ή άλλων ανανεώσιμων καυσίμων για τις μεταφορές (ΕΕ L 123, σ. 42), και του παραρτήματος I του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο (ΕΕ L 256, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2587/91 της Επιτροπής, της 26ης Ιουλίου 1991 (ΕΕ L 259, σ. 1) — Ερμηνεία του άρθρου 2, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/96/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με την αναδιάρθρωση του κοινοτικού πλαισίου φορολογίας των ενεργειακών προϊόντων και της ηλεκτρικής ενέργειας (ΕΕ L 283, σ. 51), και του άρθρου 20, παράγραφος 1, πρώτη περίπτωση, της οδηγίας 92/83/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 1992, για την εναρμόνιση των διαρθρώσεων των ειδικών φόρων κατανάλωσης που επιβάλλονται στην αλκοόλη και τα αλκοολούχα ποτά (ΕΕ L 316, σ. 21) — Προϊόν που παράγεται από βιομάζα, περιέχει εστέρες, ανώτερες αλκοόλες και αλδεύδες, με αλκοολικό τίτλο άνω του 98 %, και δεν έχει υποστεί μετουσίωση — Έννοια του όρου «βιοαιθανόλη» — Υπαγωγή στη διάκριση 2207 20 00 («Αιθυλική αλκοόλη και αποστάγματα, μετουσιωμένα, οποιουδήποτε τίτλου») ή στη διάκριση 2207 10 00 («Αιθυλική αλκοόλη μη μετουσιωμένη, με κατ' όγκο αλκοολικό τίτλο 80 % vol ή περισσότερο»), ενόψει της επιβολής δασμού

Διατακτικό

- 1) Ο ορισμός της βιοαιθανόλης που δίδεται στο άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας 2003/30/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Μαΐου 2003, σχετικά με την προώθηση της χρήσης βιοκαυσίμων ή άλλων ανανεώσιμων καυσίμων για τις μεταφορές, έχει την έννοια ότι καλύπτει ένα προϊόν όπως το επίμαχο στην υπόθεση της κύριας δίκης, το οποίο, μεταξύ άλλων, παράγεται από βιομάζα και έχει περιεκτικότητα σε αιθυλική αλκοόλη μεγαλύτερη από 98,5 %, εφόσον το προϊόν αυτό διατίθεται στην αγορά ως βιοκαύσιμο για τις μεταφορές.
- 2) Το δίκαιο της Ένωσης έχει την έννοια ότι ο ειδικός φόρος κατανάλωσης που προβλέπεται στο άρθρο 19, παράγραφος 1, της οδηγίας 92/83/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 1992, για την εναρμόνιση των διαρθρώσεων των ειδικών φόρων κατανάλωσης που επιβάλλονται στην αλκοόλη και τα αλκοολούχα ποτά, πρέπει να επιβάλλεται σε ένα προϊόν όπως το επίμαχο στην υπόθεση της κύριας δίκης, το οποίο έχει περιεκτικότητα σε αιθυλική αλκοόλη μεγαλύτερη από 98,5 % και δεν έχει υποστεί μετουσίωση κατ' εφαρμογή μιας ρητά προβλεπόμενης διαδικασίας μετουσίωσης, έστω και αν παράγεται από βιομάζα κατ' εφαρμογή τεχνικής μεθόδου που διαφέρει από την τεχνική μέθοδο που εφαρμόζεται για την παραγωγή αιθυλικής αλκοόλης γεωργικής προέλευσης, περιέχει ουσίες που το καθιστούν ακατάλληλο για κατανάλωση από τον άνθρωπο, ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις που προβλέπονται στο σχέδιο ευρωπαϊκού προτύπου pr EN 15376 για τη βιοαιθανόλη ως καύσιμο και ανταποκρίνεται ενδεχομένως στον ορισμό που δίνει στη βιοαιθανόλη το άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας 2003/30.

(¹) EE C 346 της 18.12.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 21ης Δεκεμβρίου 2011 [αίτηση του Tribunale di Firenze (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική διαδικασία κατά X

(Υπόθεση C-507/10) (¹)

(Αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις — Απόφαση-πλαίσιο 2001/220/ΔΕΥ — Καθεστώς των θυμάτων στο πλαίσιο των ποινικών διαδικασιών — Προστασία των ευάλωτων προσώπων — Εξέταση ανηλίκου ως μάρτυρα — Διαδικασία συντηρητικής απόδειξης — Άρνηση της εισαγγελικής αρχής να παραγγείλει στον αρμόδιο για τη διενέργεια ανακριτικών πράξεων δικαστή την εξέταση μάρτυρα)

(2012/C 49/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Firenze

Ποινική διαδικασία ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου

κατά

X

παρισταμένης της

Υ

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Tribunale di

Firenze — Ερμηνεία των άρθρων 2, 3 και 8 της αποφάσεως-πλαισίου 2001/220/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2001, σχετικά με το καθεστώς των θυμάτων σε ποινικές διαδικασίες (EE L 82, σ.1) — Εξέταση ανηλίκου ως μάρτυρα — Ακρόαση ανηλίκου θύματος σεξουαλικής κακοποίησης — Μέτρα προστασίας στα οποία η εθνική νομοθεσία δεν αποδίδει υποχρεωτικό χαρακτήρα

Διατακτικό

Τα άρθρα 2, 3 και 8, παράγραφος 4, της απόφασης-πλαισίου 2001/220/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2001, σχετικά με το καθεστώς των θυμάτων σε ποινικές διαδικασίες, έχουν την έννοια ότι δεν απαγορεύουν εθνικές διατάξεις, όπως εκείνες των άρθρων 392, παράγραφος 1 bis, 398, παράγραφος 5 bis, και 394 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, οι οποίες, αφενός, δεν προβλέπουν υποχρέωση του εισαγγελέα να παραγγείλει στο επιληφθέν της υποθέσεως δικαστήριο να επιτρέψει σε ιδιαίτερα εύαλωτο θύμα να ακουστεί και να εξετασθεί ως μάρτυρας στο πλαίσιο της διαδικασίας συντηρητικής απόδειξης κατά το στάδιο της ποινικής προδικασίας και, αφετέρου, δεν κατοχυρώνουν δικαίωμα του θύματος αυτού να προσφύγει δικαστικώς κατά της αποφάσεως με την οποία ο εισαγγελέας απορρίπτει την αίτησή του να ακουστεί και να εξετασθεί ως μάρτυρας στο πλαίσιο της εν λόγω διαδικασίας.

(¹) EE C 13 της 15.1.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 21ης Δεκεμβρίου 2011 [αίτηση του Oberlandesgericht Düsseldorf (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική δίκη κατά Mohsen Afrasiabi, Behzad Sahabi, Heinz Ulrich Kessel

(Υπόθεση C-72/11) (¹)

[Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα ληφθέντα κατά της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν με σκοπό την παρεμπόδιση της διαδόσεως των πυρηνικών όπλων — Κανονισμός (ΕΚ) 423/2007 — Άρθρο 7, παράγραφοι 3 και 4 — Παράδοση και εγκατάσταση καμίνου υαλοποίησης στο Ιράν — Έννοια της «έμμεσης διάθεσης» ενός «οικονομικού πόρου» σε πρόσωπα, οντότητες ή οργανισμούς που περιλαμβάνονται στα παραρτήματα IV και V του εν λόγω κανονισμού — Έννοια της «καταστρατηγήσεως»]

(2012/C 49/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberlandesgericht Düsseldorf

Ποινική δίκη ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Mohsen Afrasiabi, Behzad Sahabi, Heinz Ulrich Kessel

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Oberlandesgericht Düsseldorf — Ερμηνεία του άρθρου 7, παράγραφοι 3 και 4, του κανονισμού (ΕΚ) 423/2007 του Συμβουλίου, της 19ης Απριλίου 2007, σχετικά με ορισμένα περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (EE L 103, σ. 1) — Παράδοση εξοπλισμού, που αναφέρεται στο παράρτημα II του κανονισμού (ΕΚ) 423/2007, μη δυναμένου να χρησιμοποιηθεί, σε ιρανικό νομικό πρόσωπο που δεν περιλαμβάνεται στα παραρτήματα IV και V του εν λόγω κανονισμού — Εξοπλισμός που

φέρεται ως προοριζόμενος για μεταγενέστερη παραγωγή προς όφελος οντότητας περιλαμβανόμενης στα δύο αυτά παραρτήματα — Έκταση της απαγορεύσεως διαδόσεως οικονομικών πόρων στα πρόσωπα που απαριθμούνται στα παραρτήματα IV και V του προαναφερθέντος κανονισμού — Έννοια της φράσεως “έμμεση διάδοση” — Δυνατότητα ταυτόχρονης εφαρμογής των διατάξεων περί απαγορεύσεως της διαδόσεως των οικονομικών πόρων, αφενός, και της καταστρατήγησής της τελευταίας αυτής απαγορεύσεως, αφετέρου

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 423/2007 του Συμβουλίου, της 19ης Απριλίου 2007, σχετικά με ορισμένα περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν, έχει την έννοια ότι η απαγόρευση έμμεσης διαδόσεως οικονομικού πόρου, κατά την έννοια του άρθρου 1, στοιχείο θ', του κανονισμού αυτού, περιλαμβάνει τις πράξεις που αφορούν την παράδοση και την εγκατάσταση στο Ιράν καμίνου υαλοποιήσεως σε κατάσταση λειτουργίας, αλλά όχι ακόμη έτοιμης για να χρησιμοποιηθεί, προς όφελος τρίτου ο οποίος, ενεργών εξ ονόματος, υπό τον έλεγχο ή βάσει οδηγιών ενός προσώπου, μιας οντότητας ή ενός οργανισμού που αναφέρεται στα παραρτήματα IV και V του εν λόγω κανονισμού, προτίθεται να εκμεταλλευθεί την κάμινο αυτή για να παράγει, προς όφελος αυτού του προσώπου ή της οντότητας ή αυτού του οργανισμού, αγαθά δυνάμενα να συμβάλουν στη διάδοση πυρηνικών όπλων στο εν λόγω κράτος.
- 2) Το άρθρο 7, παράγραφος 4, του κανονισμού 423/2007 έχει την έννοια ότι:
 - καλύπτει τις δραστηριότητες οι οποίες, ενώ τύποις δεν στοιχειοθετούν την αντικειμενική υπόσταση της παραβάσεως του άρθρου 7, παράγραφος 3, του εν λόγω κανονισμού, έχουν εντούτοις ως σκοπό ή ως αποτέλεσμα, άμεσο ή έμμεσο, τη θέση εκποδών της απαγορεύσεως αυτής της διατάξεως·
 - οι όροι “εν γνώσει” και “εκ προθέσεως” προϋποθέτουν σωρευτικώς στοιχεία γνώσεως και βουλήσεως, τα οποία συντρέχουν αν το πρόσωπο που συμμετέχει σε δραστηριότητα, η οποία έχει ένα τέτοιο σκοπό ή ένα τέτοιο αποτέλεσμα, το επιδιώκει σκοπίμως ή, τουλάχιστον, θεωρεί ότι η συμμετοχή του μπορεί να έχει αυτόν τον σκοπό ή αυτό το αποτέλεσμα και αποδέχεται αυτή τη δυνατότητα.

(¹) EE C 252 της 27.8.2011.

Διάταξη του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 18ης Νοεμβρίου 2011 [αίτηση του Tribunale di Bari (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Giovanni Colapietro κατά Ispettorato Centrale Repressioni Frodi

(Υπόθεση C-519/10) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή — Άρθρα 92, παράγραφος 1, 103, παράγραφος 1, και 104, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας — Αμπελοοινικός τομέας — Κανονισμοί (ΕΟΚ) 822/87 και (ΕΚ) 343/94 — Ερώτημα ως προς την απάντηση του οποίου δεν υπάρχει καμία εύλογη αμφιβολία — Προδήλως απαράδεκτο]

(2012/C 49/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Bari

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Giovanni Colapietro

Καθού: Ispettorato Centrale Repressioni Frodi

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Tribunale di Bari — Αμπελοοινικός τομέας — Καθεστώς υποχρεωτικής αποστάξεως — Αμπελοοινική περίοδος 1993/1994 — Πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 822/87 του Συμβουλίου, της 16ης Μαρτίου 1987, για την κοινή οργάνωση της αμπελοοινικής αγοράς (ΕΕ L 84, σ. 1) — Κατάργηση του εν λόγω κανονισμού με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 343/94 της Επιτροπής, της 15ης Φεβρουαρίου 1994, για το άνοιγμα υποχρεωτικής αποστάξεως που προβλέπεται στο άρθρο 39 του κανονισμού (ΕΟΚ) 822/87 του Συμβουλίου και για την παρέκκλιση ορισμένων σχετικών λεπτομερειών εφαρμογής για την περίοδο 1993/94 (ΕΕ L 44, σ. 9) — Διοικητική κύρωση προβλεπόμενη από το εθνικό δίκαιο σε περίπτωση παραβάσεως του κανονισμού 822/87 — Δυνατότητα εφαρμογής της σε περίπτωση παραβάσεως του κανονισμού 343/94 — Αναλογικότητα της επιβαλλόμενης διοικητικής κυρώσεως

Διατακτικό

Ο κανονισμός (ΕΚ) 343/94 της Επιτροπής, της 15ης Φεβρουαρίου 1994, για το άνοιγμα υποχρεωτικής αποστάξεως που προβλέπεται στο άρθρο 39 του κανονισμού (ΕΟΚ) 822/87 του Συμβουλίου και για την παρέκκλιση ορισμένων σχετικών λεπτομερειών εφαρμογής για την περίοδο 1993/94, θέτει σε εφαρμογή τον κανονισμό 822/87, χωρίς να τον καταργεί ή να τον αντικαθιστά.

(¹) EE C 13 της 15.1.2011.

Διάταξη του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 20ής Οκτωβρίου 2011 — Corporación, SL κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Gestión de Recursos y Soluciones Empresariales SL

(Υπόθεση C-67/11) (¹)

[Αίτηση αναιρέσεως — Κοινοτικό σήμα — Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β') — Διαδικασία ανακοπής — Εικονιστικό σήμα που περιέχει το λεκτικό στοιχείο «Solaria» και προγενέστερο εθνικό εικονιστικό σήμα που περιέχει το λεκτικό σήμα «Solartia» — Μερική απόρριψη της αιτήσεως καταχωρίσεως — Κίνδυνος συγχύσεως — Αίτηση αναστολής της ενώπιον του Πρωτοδικείου διαδικασίας — Εκπρόθεσμη υποβολή αιτήσεως]

(2012/C 49/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: DTL Corporación, SL (εκπρόσωπος: A. Zuazo Araluze, abogado)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: J. Crespo Carrillo), Gestión de Recursos y Soluciones Empresariales SL (εκπρόσωποι: M. Polo Carreño και M. Granada Carpenter, abogadas))

Αντικείμενο

Αναίρεση κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 15ης Δεκεμβρίου 2010, T-188/10, DTL κατά ΓΕΕΑ — Gestión de Recursos y Soluciones Empresariales (Solaria), με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε προσφυγή κατά της αποφάσεως του δεύτερου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 17ης Φεβρουαρίου 2010 (υπόθεση R 767/2009-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Gestión de Recursos y Soluciones Empresariales SL και της DTL Corporación SL

Διατακτικό

Το Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Παρέλκει η έκδοση αποφάσεως επί της αιτήσεως αναιρέσεως όσον αφορά τις υπηρεσίες που εμπίπτουν στην κλάση 37 υπό την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας σχετικά με τη διεθνή κατάταξη προϊόντων και υπηρεσιών για την καταχώριση σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως αναθεωρήθηκε και τροποποιήθηκε.
- 2) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως όσον αφορά τις υπηρεσίες που εμπίπτουν στην κλάση 42 υπό την έννοια του εν λόγω Διακανονισμού της Νίκαιας..
- 3) Καταδικάζει την DTL Corporación SL στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 130 της 30.4.2011.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgericht Karlsruhe (Γερμανία) στις 24ης Νοεμβρίου 2011 — Philipp Seeberger κατά

(Υπόθεση C-585/11)

(2012/C 49/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgericht Karlsruhe

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Philipp Seeberger

Καθού: Studentenwerk Heidelberg

Προδικαστικά ερωτήματα

Αντιβαίνει στο δίκαιο της Ένωσης εθνική ρύθμιση η οποία αποκλείει τη χορήγηση επιδόματος για σπουδές σε άλλο κράτος μέλος για τον λόγο και μόνο ότι ο σπουδαστής, ο οποίος άσκησε το δικαίωμά

του στην ελεύθερη κυκλοφορία, δεν είχε, κατά το χρονικό σημείο ενάρξεως των σπουδών του, τη μόνιμη κατοικία του στο κράτος μέλος καταγωγής του επί τρία τουλάχιστον έτη (¹);

(¹) Ερμηνεία των άρθρων 20 και 21 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ) — Ιθαγένεια της Ένωσης και ελεύθερη κυκλοφορία

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία) στις 25 Νοεμβρίου 2011 — Anssi Ketelä

(Υπόθεση C-592/11)

(2012/C 49/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Korkein hallinto-oikeus

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείων: Anssi Ketelä

Έτερος διάδικος: Etelä-Pohjanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Πώς πρέπει να ερμηνευθούν το άρθρο 22, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 1698/2005 του Συμβουλίου (¹) («εγκαθίστανται για πρώτη φορά σε γεωργική εκμετάλλευση ως αρχηγοί της εκμετάλλευσης») και το άρθρο 13, παράγραφοι 4 και 6, του κανονισμού (ΕΚ) 1974/2006 της Επιτροπής (²), όταν η γεωργική δραστηριότητα αποτελεί μέρος της δραστηριότητας μιας εταιρίας; Πρέπει να ληφθεί υπόψη στο πλαίσιο της εξετάσεως για το αν κάποιος έχει εγκατασταθεί για πρώτη φορά σε γεωργική εκμετάλλευση ως αρχηγός εκμεταλλεύσεως, για την εκτίμηση της ασκηθείσας κατά το παρελθόν δραστηριότητας, κατά πόσον ο ενδιαφερόμενος λόγω της συμμετοχής του είχε αποφασιστική επιρροή σε μια εταιρία, ή ποιο ήταν το ύψος των κερδών του από τη γεωργία, ή κατά πόσον η δραστηριότητά του εντός της εταιρίας συνίστατο στη διοίκηση μιας ανεξάρτητης από λειτουργικής και οικονομικής απόψεως παραγωγικής μονάδας; Ή πρέπει να εκτιμηθεί συνολικά η ιδιότητα του αρχηγού εκμεταλλεύσεως και, συναφώς, να συνεκτιμηθεί, πέραν των προαναφερθεισών περιστάσεων, η θέση του ενδιαφερομένου εντός της εταιρίας, καθώς και το ζήτημα εάν πράγματι φέρει τον επιχειρηματικό κίνδυνο;

2) Πρέπει να ερμηνεύεται η έννοια του αρχηγού εκμεταλλεύσεως, κατά την εκτίμηση του ζητήματος της σημασίας που μπορεί να έχει ασκηθείσα κατά το παρελθόν δραστηριότητα στο πλαίσιο της χορηγήσεως της ενισχύσεως για διαφορετική δραστηριότητα, με τον ίδιο ακριβώς τρόπο σε σχέση με την ασκηθείσα κατά το παρελθόν δραστηριότητα όπως και σε σχέση με τη δραστηριότητα για την οποία ζητείται η ενίσχυση; Προϋποθέτει η άρνηση χορηγήσεως της ενισχύσεως εγκαταστάσεως σε νέους γεωργούς, κατά την έννοια του άρθρου 22 του κανονισμού του Συμβουλίου, λόγω ασκηθείσας κατά το παρελθόν δραστηριότητας ότι αυτή η προγενέστερη δραστηριότητα δικαιολογούσε κατ' αρχήν τη χορήγηση ενισχύσεως βάσει της κείμενης νομοθεσίας;

3) Πρέπει να ερμηνευθεί το άρθρο 13, παράγραφος 4, του κανονισμού της Επιτροπής υπό την έννοια ότι τα προαναφερθέντα στο ερώτημα 1 κριτήρια, δυνάμει των οποίων ένα πρόσωπο θεωρείται αρχηγός εκμεταλλεύσεως εγκατεστημένος σε γεωργική εκμετάλλευση, μπορούν να διευκρινίζονται ή να ορίζονται αναλυτικότερα με το εθνικό δίκαιο, ή η διάταξη αυτή παρέχει μόνον την ευχέρεια προσδιορισμού της ημερομηνίας εγκαταστάσεως;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1698/2005 του Συμβουλίου, της 20ής Σεπτεμβρίου 2005, για τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) (ΕΕ L 277, σ. 1).

(²) Κανονισμός (ΕΚ) 1974/2006 της Επιτροπής, της 15ης Δεκεμβρίου 2006, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 1698/2005 του Συμβουλίου για τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) (ΕΕ L 368, σ. 15).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Supremo Tribunal Administrativo (Πορτογαλία) την 1η Δεκεμβρίου 2011 — TVI Televisão Independente SA κατά Fazenda Pública

(Υπόθεση C-618/11)

(2012/C 49/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Supremo Tribunal Administrativo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: TVI Televisão Independente SA.

Εφεσίβλητη: Fazenda Pública

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Συνάδει με τις διατάξεις του άρθρου 11Α, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 77/388/ΕΚ (¹) (νυν άρθρου 73 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ (²) του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006), ειδικότερα με την έννοια «αντιπαροχή, την οποία έλαβε ή πρόκειται να λάβει για τις πράξεις αυτές ο προμηθευτής ή ο παρέχων τις υπηρεσίες», το άρθρο 16, παράγραφος 1, του Κώδικα για τον ΦΠΑ (CIVA), όπως ερμηνεύεται με την προσβαλλόμενη απόφαση (δηλαδή υπό την έννοια ότι το ποσό του τέλους μεταδόσεως εμπορικών διαφημίσεων πρέπει να συνυπολογίζεται στη βάση επιβολής του ΦΠΑ καθόσον είναι σύμφυτο με την οικεία παροχή υπηρεσιών);

2) Συνάδει με τις διατάξεις του άρθρου 11Α, παράγραφος 3, στοιχείο γ', της οδηγίας 77/388/ΕΚ (νυν άρθρου 79, στοιχείο γ', της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006), ειδικότερα με την έννοια «ποσά τα οποία λαμβάνει ο υποκείμενος στον φόρο από τον αποκτώντα ή το λήπτη, για κάλυψη εξόδων που γίνονται στο όνομα και για λογαριασμό τους, και τα οποία έχουν καταχωριστεί σε μεταβατικούς λογαριασμούς των λογιστικών του βιβλίων», το

άρθρο 16, παράγραφος 6, στοιχείο c, του Κώδικα για τον ΦΠΑ (CIVA), όπως ερμηνεύεται με την προσβαλλόμενη απόφαση (δηλαδή υπό την έννοια ότι το τέλος μεταδόσεως εμπορικών διαφημίσεων δεν συνιστά ποσό καταβαλλόμενο στο όνομα και για λογαριασμό των αποδεκτών των υπηρεσιών διαφήμισης, έστω και αν τα εισπραττόμενα ποσά καταχωρίζονται σε μεταβατικό λογαριασμό των λογιστικών βιβλίων τρίτου και προορίζονται να αποδοθούν σε δημόσιους οργανισμούς);

(¹) Έκτα οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49).

(²) Οδηγία 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347, σ. 1).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το tribunal du travail de Bruxelles (Βέλγιο) στις 30 Νοεμβρίου 2011 — Patricia Dumont de Chassart κατά Onafts — Office national d'allocations familiales pour travailleurs salariés

(Υπόθεση C-619/11)

(2012/C 49/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal du travail de Bruxelles

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Patricia Dumont de Chassart

Καθού: Onafts — Office national d'allocations familiales pour travailleurs salariés

Προδικαστικά ερωτήματα

«Αντιβαίνει το άρθρο 79, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας (¹), προς τις γενικές αρχές της ισότητας και της ίσης μεταχειρίσεως, που κατοχυρώνουν, μεταξύ άλλων, το άρθρο 14 της Σύμβασης περί των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, η οποία υπεγράφη στη Ρώμη στις 4 Νοεμβρίου 1950, ερμηνεύομενες, ανά περίπτωση, σε συνδυασμό με τα άρθρα 17, 39 ή/και 43 της ενοποιημένης αποδόσεως της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, αν ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι επιτρέπεται μόνον ως προς τον αποθανόντα γονέα την εφαρμογή των κανόνων εξομοίωσης των περιόδων ασφάλισης, απασχολήσεως ή μη μισθωτής εργασίας που προβλέπει το άρθρο 72 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, με αποτέλεσμα το άρθρο 56 bis, παράγραφος 1, των κωδικοποιημένων νόμων της 19ης Δεκεμβρίου 1939 περί οικογενειακών επιδομάτων δεν παρέχει τη δυνατότητα στον επιζώντα γονέα, ανεξαρτήτως ιθαγενείας, εφόσον όμως έχει την ιθαγένεια κράτους μέλους ή εμπίπτει στο υποκειμενικό πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/07, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της

Κοινότητας, ο οποίος κατέβαλε εισφορές σε άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά τη διάρκεια της δωδεκάμηνης περιόδου που προβλέπει το άρθρο 56 bis, παράγραφος 1, των κωδικοποιημένων νόμων της 19ης Δεκεμβρίου 1939 περί οικογενειακών επιδομάτων, να αποδείξει ότι πληροί την προϋπόθεση κατά την οποία, ως δικαιούχος υπό την έννοια του άρθρου 51, παράγραφος 3, σημείο 1, των κωδικοποιημένων νόμων της 19ης Δεκεμβρίου 1939 περί οικογενειακών επιδομάτων, θα μπορούσε να είχε αξιώσει τη χορήγηση έξι κατ' αποκοπή μηνιαίων επιδομάτων κατά τη διάρκεια των δώδεκα μηνών πριν τον θάνατο, ενώ ο επιζών γονέας, είτε είναι Βέλγος υπήκοος είτε υπήκοος άλλου κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που εργάστηκε αποκλειστικώς στο Βέλγιο κατά τη διάρκεια της δωδεκάμηνης περιόδου που προβλέπει το άρθρο 56 bis, παράγραφος 1, των κωδικοποιημένων νόμων της 19ης Δεκεμβρίου 1939 περί οικογενειακών επιδομάτων, μπορεί να το αποδείξει, ενδεχομένως επειδή ουδέποτε εγκατέλειψε τη βελγική επικράτεια;

(¹) ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001 σ. 73.

Αναίρεση που άσκησε στις 8 Δεκεμβρίου 2011 η Ευρωπαϊκή Δυναμική — Προηγμένα Συστήματα Τηλεπικοινωνιών Πληροφορικής και Τηλεματικής ΑΕ κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 20 Σεπτεμβρίου 2011 στην υπόθεση T-298/09, Ευρωπαϊκή Δυναμική — Προηγμένα Συστήματα Τηλεπικοινωνιών Πληροφορικής και Τηλεματικής ΑΕ κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-629/11 P)

(2012/C 49/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Δυναμική — Προηγμένα Συστήματα Τηλεπικοινωνιών Πληροφορικής και Τηλεματικής ΑΕ (εκπρόσωποι: Ν. Κορογιαννάκης και Μ. Δερμιτζάκης, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της αναιρεσείουσας

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέψει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου,
- να ασκήσει την αρμοδιότητα πλήρους δικαιοδοσίας του και να ακυρώσει την απόφαση της ΓΔ ΕΑC σχετικά με την επιλογή των προσφορών που υπέβαλε η αναιρεσείουσα στο πλαίσιο του ανοικτού διαγωνισμού ΕΑC/01/2008 για εξωτερικές υπηρεσίες παροχής εκπαιδευτικών προγραμμάτων (ESP ISEP) (ΕΕ 2008/S 158-212752), όσον αφορά την παρτίδα 1 («Ανάπτυξη και συντήρηση συστημάτων πληροφοριών») και την παρτίδα 2 («Μελέτη και δοκιμή συστημάτων πληροφοριών και των συναφών υπηρεσιών εκπαίδευσης και τεχνικής βοήθειας»), καθόσον κατέταξε την νυν αναιρεσείουσα δεύτερη κατά σειρά επιτυχίας, όπως γνωστοποιήθηκε στην αναιρεσείουσα με δύο χωριστά έγγραφα της 12ης Μαΐου 2009, και να της επιδικάσει αποζημίωση σύμφωνα με τα άρθρα 225, 235 και 288 ΕΚ (νυν άρθρα 256, 268 και 340 ΣΛΕΕ) για τη ζημία που υπέστη λόγω της διαδικασίας του εν λόγω διαγωνισμού, η οποία να ανέρχεται στο ποσό των 9 544 480 ευρώ (3 945 040 ευρώ για την παρτίδα 1 και 5 599 440 ευρώ για την παρτίδα 2),
- επικουρικά, να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο για να την εκδικάσει επί της ουσίας,

— να καταδικάσει την Επιτροπή σε όλα τα δικαστικά έξοδα της αναιρεσείουσας, τόσο στα έξοδα που θα υποστεί για την παρούσα διαδικασία όσο και στα έξοδα που την βάρυναν σχετικά με την προσφυγή-αγωγή που άσκησε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

- 1) Η αναιρεσείουσα προβάλλει έναν μόνο λόγο αναίρεσης, ο οποίος αφορά την εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 100, παράγραφος 2, του δημοσιονομικού κανονισμού (¹) και του άρθρου 149, παράγραφος 2, των κανόνων εφαρμογής.
- 2) Η αναιρεσείουσα ζητεί την αναίρεση της απόφασης στην υπόθεση T-298/09, επειδή η Επιτροπή δεν συμμορφώθηκε εμπροθέσμως με τις διατάξεις των άρθρων 100, παράγραφος 2, του δημοσιονομικού κανονισμού και 149, παράγραφος 2, των κανόνων εφαρμογής, πράγμα που συνιστά παράβαση ουσιώδους τύπου. Επιπλέον, τα περιορισμένα στοιχεία που ανακοινώθηκαν με καθυστέρηση στην αναιρεσείουσα δεν μπορούν σε καμία περίπτωση να θεωρηθούν ως επαρκή και ως εκπλήρωση της υποχρέωσης αιτιολόγησης την οποία προβλέπει το άρθρο 100, παράγραφος 2, του δημοσιονομικού κανονισμού, καθόσον δεν περιέχουν αιτιολογίες ή δικαιολογητικούς λόγους για την αξιολόγηση κάθε προσφοράς ούτε στοιχεία σχετικά με τα χαρακτηριστικά και με τα σημεία στα οποία υπερτερούσε η προσφορά του υποψηφίου που επιλέχθηκε.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 1605/2002 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2002, για τη θέσπιση του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 248, σ. 1).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Supremo Tribunal Administrativo (Πορτογαλία) στις 12 Δεκεμβρίου 2011 — TVI Televisão Independente SA κατά Fazenda Pública

(Υπόθεση C-637/11)

(2012/C 49/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Supremo Tribunal Administrativo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: TVI Televisão Independente SA.

Εφεσίβλητη: Fazenda Pública

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συνάδει με τις διατάξεις του άρθρου 11Α, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 77/388/ΕΚ (¹) (νυν άρθρου 73 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ (²) του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006), ειδικότερα με την έννοια «αντιπαροχή, την οποία έλαβε ή πρόκειται να λάβει για τις πράξεις αυτές ο προμηθευτής ή ο παρέχων τις υπηρεσίες», το άρθρο 16, παράγραφος 1, του Κώδικα για τον ΦΠΑ (CIVA), όπως ερμηνεύεται με την προσβαλλόμενη απόφαση (δηλαδή υπό την έννοια ότι το ποσό του τέλους μεταδόσεως εμπορικών διαφημίσεων πρέπει να συνυπολογίζεται στη βάση επιβολής του ΦΠΑ καθόσον είναι σύμφυτο με την οικεία παροχή υπηρεσιών);

2) Συνάδει με τις διατάξεις του άρθρου 11Α, παράγραφος 3, στοιχείο γ', της οδηγίας 77/388/ΕΚ (νυν άρθρου 79, στοιχείο γ', της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006), ειδικότερα με την έννοια «ποσά τα οποία λαμβάνει ο υποκείμενος στον φόρο από τον αποκτώντα ή το λήπτη, για κάλυψη εξόδων που γίνονται στο όνομα και για λογαριασμό τους, και τα οποία έχουν καταχωρισθεί σε μεταβατικούς λογαριασμούς των λογιστικών βιβλίων», το άρθρο 16, παράγραφος 6, στοιχείο c, του Κώδικα για τον ΦΠΑ (CIVA), όπως ερμηνεύεται με την προσβαλλόμενη απόφαση (δηλαδή υπό την έννοια ότι το τέλος μεταδόσεως εμπορικών διαφημίσεων δεν συνιστά ποσό καταβαλλόμενο στο όνομα και για λογαριασμό των αποδεκτών των υπηρεσιών διαφήμισης, έστω και αν τα εισπραττόμενα ποσά καταχωρίζονται σε μεταβατικό λογαριασμό των λογιστικών βιβλίων τρίτου και προορίζονται να αποδοθούν σε δημόσιους οργανισμούς);

- (¹) Έκτι οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49).
- (²) Οδηγία 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347, σ. 1)

Αναίρεση που άσκησε στις 19 Δεκεμβρίου 2011 ο Δήμος Περάματος κατά της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου (Πρώτο τμήμα) που εκδόθηκε στις 12 Οκτωβρίου 2011 στην υπόθεση T-312/07, Δήμος Περάματος κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-647/11 P)

(2012/C 49/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Δήμος Περάματος (εκπρόσωπος: Γ. Γεραπετρίτης, Δικηγόρος)

Αντίδικος στην αναιρετική διαδικασία: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

- 1. Την αναίρεση της προσβαλλόμενης απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου καθόσον απορρίπτει την προσφυγή με την οποία ζητήθηκε η παύση κάθε υποχρέωσης μας σε επιστροφή καταβληθέντων στο πλαίσιο του Προγράμματος LIFE97/ENV/GR/000380 ή επικουρικά η μεταρρύθμιση της προσβαλλόμενης πράξης ώστε να υποχρεωθούμε σε καταβολή ποσού 93 795,32 Ευρώ το οποίο συνιστά λογιστικό προσδιορισμό μη επιλέξιμων δαπανών όπως η ίδια Επιτροπή συνολολόγησε.
- 2. Να αναπέμψει την υπόθεση για επανεξέταση στο Γενικό Δικαστήριο.
- 3. Να καταδικαστεί η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στη δικαστική μας δαπάνη και την δαπάνη για τους πληρεξούσιους δικηγόρους μας.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεως της αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα προβάλλει δύο λόγους αναιρέσεως:

- 1) Εσφαλμένη ερμηνεία των όρων της σύμβασης επιχορήγησης που συνήφθη μεταξύ του Δήμου Περάματος και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής υπ'αριθμ. C(97)1997/τελικό/29 της 17^{ης}.7.1997 στο πλαίσιο υλοποίησης δράσης που εντάσσεται στο πρόγραμμα LIFE και του κανονιστικού της πλαισίου-Κανονισμός 1973/1992, στο μέτρο κατά το οποίο το Γενικό Δικαστήριο θεώρησε ότι εκπληρώθηκε πλημμελώς η υποχρέωση του Δήμου για φύτευση δένδρων, όπως συνάγεται από τη σύμβαση επιχορήγησης.
- 2) Εσφαλμένη ερμηνεία και παραβίαση της αρχής της χρηστής διοίκησης και της ασφάλειας δικαίου λόγω πλημμελούς αιτιολόγησης της αναιρεσιβαλλομένης κατά το τμήμα εκείνο που αφορά στην υποχρέωση αιτιολογίας των δυσμενών διοικητικών πράξεων που εκδίδονται από όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Augstākās tiesas Senāta (Δημοκρατία της Λεττονίας) στις 19 Δεκεμβρίου 2011 — Ilgvars Brunovskis κατά Lauku atbalsta dienests

(Υπόθεση C-650/11)

(2012/C 49/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η λεττονική

Αιτούν δικαστήριο

Augstākās tiesas Senāta

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Ilgvars Brunovskis

Καθού: Lauku atbalsta dienests

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει το άρθρο 125, παράγραφος 1, του κανονισμού 1782/2003 (¹) να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η πριμοδότηση που προβλέπεται για τις θηλάζουσες αγελάδες αφορά όλες τις θηλάζουσες αγελάδες που γεννήθηκαν εντός του ημερολογιακού έτους;
- 2) Πρέπει το άρθρο 102, παράγραφος 2, του κανονισμού 1973/2004 (²) να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η εξάμηνη περίοδος θεωρείται ως η προθεσμία υποβολής των αιτήσεων πριμοδοτήσεως;
- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα, όταν ένα κράτος μέλος έχει μειώσει τη διάρκεια αυτής της προθεσμίας υποβολής αιτήσεων, υποχρεούται να αποκαταστήσει

τη ζημία που υπέστη ο γεωργός διότι δεν μπόρεσε να επωφεληθεί πλήρως της προθεσμίας υποβολής αιτήσεων που προβλέπει ο κανονισμός;

- (¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1782/2003 του Συμβουλίου, της 29ης Σεπτεμβρίου 2003, για τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής και για τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης για τους γεωργούς και για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΟΚ) 2019/93, (ΕΚ) 1452/2001, (ΕΚ) 1453/2001, (ΕΚ) 1454/2001, (ΕΚ) 1868/94, (ΕΚ) 1251/1999, (ΕΚ) 1254/1999, (ΕΚ) 1673/2000, (ΕΟΚ) 2358/71 και (ΕΚ) 2529/2001 (ΕΕ L 270, σ. 1).
- (2) Κανονισμός (ΕΚ) 1973/2004 της Επιτροπής, της 29ης Οκτωβρίου 2004, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 1782/2003 του Συμβουλίου όσον αφορά τα καθεστώτα στήριξης τα προβλεπόμενα βάσει των τίτλων 4 και 4α του εν λόγω κανονισμού και τη χρήση των εκτάσεων γης που προκύπτουν από την παύση καλλιέργειας για την παραγωγή πρώτων υλών (ΕΕ L 345, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 19 Δεκεμβρίου 2011 η Mindo Srl κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 5 Οκτωβρίου 2011 στην υπόθεση T-19/06, Mindo Srl κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-652/11 P)

(2012/C 49/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Mindo Srl (εκπρόσωποι: C. Osti, A. Prastaro, G. Mastrantonio, avvocati)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να εξαφανίσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 5ης Οκτωβρίου 2011 στην υπόθεση T-19/06, Mindo κατά Επιτροπής, και κατόπιν αυτού
- να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο και να το διατάξει να την εκδικάσει επί της ουσίας, καθόσον η απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου στέρησε τη Mindo από το δικαίωμά της να υπάρξει πλήρης δικαστικός έλεγχος από το πρωτοβάθμιο δικαιοδοτικό όργανο,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσως και κύρια επιχειρήματα

Η αίτηση αναίρεσης βασίζεται στους ακόλουθους λόγους:

Κατά το Γενικό Δικαστήριο, η Mindo δεν έχει έννομο συμφέρον για τη συνέχιση της δίκης, διότι δεν θα αποκόμιζε κανένα όφελος από την ίδια την αναίρεση της ανααιρεσιβαλλόμενης απόφασης ούτε σε σχέση με την αξίωση της Alliance One International Inc. (στο εξής: Alliance One) για αναζήτηση μέρους του ποσού ούτε σε σχέση με μεταγενέστερες απαιτήσεις αποζημίωσης.

Πρώτον, η ανααιρεσείουσα ισχυρίζεται ότι οι παραπάνω διαπιστώσεις πρέπει να ακυρωθούν, καθόσον αντιβαίνουν στις εφαρμοστέες διατάξεις, στηρίζονται σε στρέβλωση των πραγματικών περιστατικών και, εν πάση περιπτώσει, ενέχουν ελλείψεις και αντιφατικές αιτιολογίες.

Δεύτερον, η ανααιρεσείουσα ισχυρίζεται ότι η ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση πρέπει να εξαφανιστεί, διότι είτε στερεί τη Mindo από το δικαίωμά της για πρόσβαση στη δικαιοσύνη (και συνεπώς από το δικαίωμά της για πλήρη εξέταση των ισχυρισμών της) ή, εφόσον ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η Mindo και η Alliance One έπρεπε να έχουν ασκήσει από κοινού την προσφυγή ενώπιον του πρωτοβάθμιου δικαιοδοτικού οργάνου, προσβάλλει τα δικαιώματα άμυνας της Mindo και της Alliance One.

Αναίρεση που άσκησε στις 20 Δεκεμβρίου 2011 η Transcatab SpA, υπό εκκαθάριση, κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 5 Οκτωβρίου 2011 στην υπόθεση T-39/06, Transcatab κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-654/11 P)

(2012/C 49/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Transcatab SpA, υπό εκκαθάριση (εκπρόσωποι: C. Osti, A. Prastaro και G. Mastrantonio, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα), της 5ης Οκτωβρίου 2011, επί της υποθέσεως T-39/06, Transcatab κατά Επιτροπής (στο εξής: ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση), στο μέτρο που με αυτή διαπιστώθηκε ότι η Standard Commercial Corp. (και επομένως η Alliance One International) φέρει εις ολόκληρον ευθύνη για τις παραβάσεις της Transcatab·
- να μειώσει κατά συνέπεια το ποσό του επιβληθέντος στην Transcatab προστίμου ακυρώνοντας εν μέρει το άρθρο 2, στοιχείο γ', της αποφάσεως της Επιτροπής C(2005) 4012 τελικό, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81, παράγραφος 1, ΕΚ, υπόθεση COMP/C.38.281/B.2 — Ακατέργαστος καπνός — Ιταλία (στο εξής: επίδικη απόφαση) και να κρίνει ότι το πρόστιμο πρέπει να υπολογισθεί βάσει του κύκλου εργασιών της Transcatab, ο οποίος αντιστοιχεί, για το οικονομικό έτος που έληξε τον Μάρτιο του 2005, σε 32,338 εκατομμύρια ευρώ, δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 17/62 και του άρθρου 23, σημείο 2, του κανονισμού 1/2003·

— να αναρέσει κατά συνέπεια την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση, στο μέτρο που με αυτή εφαρμόστηκε στην Transcatab ο συντελεστής 1,25 επί του βασικού ποσού του προστίμου·

— να αναρέσει την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση, στο μέτρο που με αυτή απορρίφθηκαν οι αιτιάσεις της Transcatab σχετικά με α) τη μη μείωση του ποσού του επιβληθέντος προστίμου παρά

την έλλειψη συγκεκριμένου αντίκτυπου στην αγορά, β) τη μείωση της σοβαρότητας της παραβάσεως κατά την περίοδο 1999-2002 και γ) το ελαφρυντικό στοιχείο της «εύλογης αμφιβολίας», το οποίο είχε ωστόσο εφαρμοστεί σε παρεμφερή ισπανική περίπτωση, και ως εκ τούτου να μειώσει το πρόστιμο·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Πρώτον, η απόφαση αντίκειται στο άρθρο 296 ΣΛΕΕ, στα άρθρα 48 και 49 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και, εν πάση περιπτώσει, στις αρχές που διέπουν το βάρος αποδείξεως και τα δικαιώματα άμυνας της Transcatab. Κατά την πρωτοβάθμια διαδικασία προβλήθηκαν επιχειρήματα και αποδεικτικά στοιχεία προς ανατροπή του τεκμηρίου περί ουσιαστικής ασκήσεως εκ μέρους της SCC αποφασιστικής επιρροής στη συμπεριφορά της Transcatab. Τα εν λόγω επιχειρήματα και αποδεικτικά στοιχεία, στο μέτρο που ασκούν επιρροή και, εν πάση περιπτώσει, στο μέτρο που δεν έχουν σημασία βάσει της πρόσφατης νομολογίας του Δικαστηρίου, έχρηζαν έστω συγκεκριμένης εκτιμήσεως και, σε περίπτωση απορρίψεώς τους, προσήκουσας αιτιολογίας. Η αναιρεσείουσα εκτιμά ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν τήρησε καμία από τις δύο αυτές επιταγές. Εν πάση περιπτώσει, η αναιρεσείουσα φρονεί ότι η απόφαση, κρίνοντας παραδεκτή τη χρήση νέων αποδεικτικών στοιχείων ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, παραβίασε τις αρχές που διέπουν το βάρος αποδείξεως και, εν πάση περιπτώσει, προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας της Transcatab.

Δεύτερον, η αναιρεσείουσα εκτιμά ότι το Γενικό Δικαστήριο, απορρίπτοντας τις αιτιάσεις περί μη συγκεκριμένου αντίκτυπου στην αγορά και περί μείωσης της σοβαρότητας της παραβάσεως κατά την περίοδο 1999-2002, παραμόρφωσε το περιεχόμενο των πραγματικών περιστατικών και, εν πάση περιπτώσει, παραβίασε τις γενικές αρχές που διέπουν την ερμηνεία των διοικητικών πράξεων των οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, παρέβη την υποχρέωση αιτιολογίσεως που υπέχει, καθώς και τους σχετικούς με το βάρος αποδείξεως κανόνες, τα δικαιώματα άμυνας της Transcatab και τον κανόνα non ultra petita.

Τρίτον, κατά την αναιρεσείουσα, η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση πάσχει πλάνη περί το δίκαιο, καθώς και πλημμελή και παράλογη αιτιολογία, κατά το μέρος που το Γενικό Δικαστήριο απορρίπτει την αιτίαση της Transcatab περί παραβιάσεως της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως λόγω μη εφαρμογής του ελαφρυντικού στοιχείου της υπάρξεως «εύλογης αμφιβολίας», το οποίο είχε ωστόσο εφαρμοστεί σε παρεμφερή ισπανική περίπτωση.

Προσφυγή της 21ης Δεκεμβρίου 2011 — Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-656/11)

(2012/C 49/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας (εκπρόσωποι: C. Murrell και A. Dashwood, QC)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Το προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2011⁽¹⁾, σχετικά με τη θέση που θα λάβει η Ευρωπαϊκή Ένωση στη Μεικτή Επιτροπή που συστάθηκε βάσει της συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών μελών της, αφενός, και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας, αφετέρου, για την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων όσον αφορά την αντικατάσταση του παραρτήματος II της συμφωνίας για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης·

— να καταδικάσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

1) Με προσφυγή βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας ζητεί την ακύρωση, σύμφωνα με το άρθρο 264 ΣΛΕΕ, της αποφάσεως του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2011, σχετικά με τη θέση που θα λάβει η Ευρωπαϊκή Ένωση στη Μεικτή Επιτροπή που συστάθηκε βάσει της συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών μελών της, αφενός, και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας, αφετέρου, για την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων όσον αφορά την αντικατάσταση του παραρτήματος II της συμφωνίας για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης.

2) Το άρθρο 48 ΣΛΕΕ είναι η μόνη ουσιαστική νομική βάση που προβλέπει η απόφαση.

3) Η απόφαση αφορά την αντικατάσταση του παραρτήματος II της συμφωνίας της 21ης Ιουνίου 1999 μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των κρατών μελών της, αφενός, και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας, αφετέρου, για την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων. Το παράρτημα II της συμφωνίας αφορά αποκλειστικά τον συντονισμό, μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Ελβετίας, των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης. Οι τροποποιήσεις στο παράρτημα II που προτείνονται με την προσβαλλόμενη απόφαση σκοπούν να απεικονίσουν τις μεταβολές στους μηχανισμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσον αφορά τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης. Ένα από τα αποτελέσματα των προτεινόμενων τροποποιήσεων στο παράρτημα II θα είναι η επέκταση στους Ελβετούς υπηκόους που δεν ασκούν οι ίδιοι οικονομική δραστηριότητα ούτε είναι μέλη της οικογένειας προσώπου που ασκεί οικονομική δραστηριότητα («πρόσωπα μη ενεργώς οικονομικά») δικαιωμάτων τα οποία αυτοί δεν διαθέτουν στο πλαίσιο του ισχύοντος συστήματος που καθιερώνει το παράρτημα II.

4) Το Ηνωμένο Βασίλειο υποστηρίζει ότι το άρθρο 48 ΣΛΕΕ δεν είναι δυνατό να αποτελέσει τη μόνη ουσιαστική νομική βάση ενός μέτρου το οποίο πρόκειται να έχει τέτοιες συνέπειες. Το άρθρο αυτό συνιστά διάταξη η οποία θεσπίστηκε με σκοπό να διευκολύνει την ελεύθερη κυκλοφορία (α) στο εσωτερικό της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όχι μεταξύ της Ένωσης και τρίτων χωρών, και (β) προσώπων τα οποία ασκούν τα ίδια οικονομική δραστηριότητα ή είναι μέλη οικογένειας προσώπου που ασκεί οικονομική δραστηριότητα και όχι προσώπων τα οποία δεν είναι ενεργά οικονομικά. Η ορθή νομική βάση είναι το άρθρο 79, παράγραφος 2, στοιχείο β', ΣΛΕΕ. Το άρθρο αυτό παρέχει αρμοδιότητα για τη θέσπιση μέτρων στον τομέα «του καθορισμού των δικαιωμάτων των υπηκόων τρίτων χωρών που διαμένουν νόμιμα σε κράτος μέλος, συμπεριλαμβανομένων των όρων που διέπουν την ελεύθερη κυκλοφορία και διαμονή στα άλλα κράτη μέλη».

- 5) Το άρθρο 79, παράγραφος 2, στοιχείο β', ΣΛΕΕ εντάσσεται στον τίτλο V του τρίτου μέρους της Συνθήκης. Σύμφωνα με το πρωτόκολλο αριθ. 21 στη Συνθήκη, τα μέτρα που θεσπίζονται δυνάμει του τίτλου V δεν εφαρμόζονται στο Ηνωμένο Βασίλειο (ή την Ιρλανδία) πλην αν αυτό γνωστοποιήσει ότι επιθυμεί να «συμμετάσχει» στη θέσπιση των εν λόγω μέτρων. Το Συμβούλιο, επιλέγοντας εσφαλμένα το άρθρο 48 ΣΛΕΕ, αντί για το άρθρο 79, παράγραφος 2, στοιχείο β', ΣΛΕΕ, ως ουσιαστική νομική βάση της απόφασης, αρνήθηκε να αναγνωρίσει το δικαίωμα του Ηνωμένου Βασιλείου να επιλέξει να μη συμμετάσχει στην απόφαση και να μη δεσμεύεται από αυτή.
- 6) Επομένως, η ακύρωση της απόφασης του Συμβουλίου της 16ης Δεκεμβρίου 2011 ζητείται με το αιτιολογικό ότι αυτή εκδόθηκε με εσφαλμένη νομική βάση, με συνέπεια ότι τα δικαιώματα του Ηνωμένου Βασιλείου κατά το πρωτόκολλο αριθ. 21 δεν ελήφθησαν υπόψη.

(¹) EE L 341, σ.1

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Supremo Tribunal Administrativo (Πορτογαλία) στις 27 Δεκεμβρίου 2011 — TVI Televisão Independente SA κατά Fazenda Pública

(Υπόθεση C-659/11)

(2012/C 49/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Supremo Tribunal Administrativo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: TVI Televisão Independente SA.

Εφεσίβλητη: Fazenda Pública

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συνάδει με τις διατάξεις του άρθρου 11Α, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 77/388/ΕΚ (¹) (νυν άρθρου 73 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ (²) του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006), ειδικότερα με την έννοια «αντιπαροχή, την οποία έλαβε ή πρόκειται να λάβει για τις πράξεις αυτές ο προμηθευτής ή ο παρέχων τις υπηρεσίες», το άρθρο 16, παράγραφος 1, του Κώδικα για τον ΦΠΑ (CIVA), όπως ερμηνεύεται με την εκκαλούμενη απόφαση (δηλαδή υπό την έννοια ότι το ποσό του τέλους μεταδόσεως εμπορικών διαφημίσεων πρέπει να συνυπολογίζεται στη βάση επιβολής του ΦΠΑ καθόσον είναι σύμφυτο με την οικεία παροχή υπηρεσιών);

- 2) Συνάδει με τις διατάξεις του άρθρου 11Α, παράγραφος 3, στοιχείο γ', της οδηγίας 77/388/ΕΚ (νυν άρθρου 79, στοιχείο γ', της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006), ειδικότερα με την έννοια «ποσά τα οποία λαμβάνει ο υποκείμενος στον φόρο από τον αποκτώντα ή το λήπτη, για κάλυψη εξόδων που γίνονται στο όνομα και για λογαριασμό τους, και τα οποία έχουν καταχωρισθεί σε μεταβατικούς λογαριασμούς των λογιστικών του βιβλίων», το άρθρο 16, παράγραφος 6, στοιχείο c, του Κώδικα για τον ΦΠΑ (CIVA), όπως ερμηνεύεται με την εκκαλούμενη απόφαση (δηλαδή υπό την έννοια ότι το τέλος μεταδόσεως εμπορικών διαφημίσεων δεν συνιστά ποσό καταβαλλόμενο στο όνομα και για λογαριασμό των αποδεκτών των υπηρεσιών διαφήμισης, έστω και αν τα εισπραττόμενα ποσά καταχωρίζονται σε μεταβατικό λογαριασμό των λογιστικών βιβλίων τρίτου και προορίζονται να αποδοθούν σε δημόσιους οργανισμούς);

(¹) Έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49).

(²) Οδηγία 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347, σ. 1)

Διάταξη του προέδρου του τρίτου τμήματος του Δικαστηρίου της 22ας Νοεμβρίου 2011 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιρλανδίας

(Υπόθεση C-356/10) (¹)

(2012/C 49/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο πρόεδρος του τρίτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

(¹) EE C 246 της 11.9.2010.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 14ης Νοεμβρίου 2011 — 4care AG κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

(Υπόθεση C-535/10) (¹)

(2012/C 49/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

(¹) EE C 30 της 29.1.2011.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 22ας Νοεμβρίου 2011 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατία της Αυστρίας

(Υπόθεση C-568/10) ⁽¹⁾

(2012/C 49/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 55 της 19.2.2011.

Διάταξη του προέδρου του έκτου τμήματος του Δικαστηρίου της 22ας Νοεμβρίου 2011 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας

(Υπόθεση C-582/10) ⁽¹⁾

(2012/C 49/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Ο πρόεδρος του έκτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 30 της 29.1.2011.

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

**Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 12η Ιανουαρίου 2012
— Storck κατά ΓΕΕΑ — RAI (Ragolizia)**(Υπόθεση T-462/09) ⁽¹⁾

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού λεκτικού σήματος Ragolizia — Προγενέστερο κοινοτικό λεκτικό σήμα FAVOLIZIA — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Ομοιότητα των σημείων — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2012/C 49/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: August Storck KG (Βερολίνου, Γερμανία) (εκπρόσωποι: I. Rohr, P. Goldenbaum και T. Melchert, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: G. Schneider)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Radiotelevisione italiana SpA (RAI) (Ρώμη, Ιταλία)

Αντικείμενο

Προσφυγή ασκηθείσα κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 8ης Σεπτεμβρίου 2009 (υπόθεση R 1779/2008-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ των Radiotelevisione italiana SpA (RAI) και August Storck KG.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την August Storck KG στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 11 της 16.1.2010.

**Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Δεκεμβρίου 2011
— Marcuccio κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-311/09 P) ⁽¹⁾

(Αναίρεση — Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Κοινωνική ασφάλιση — Επιστροφή ιατρικών δαπανών — Απορριπτική απόφαση της Επιτροπής για την επιστροφή σε ποσοστό 100 % ορισμένων ιατρικών δαπανών στις οποίες υποβλήθηκε ο αναιρεσείων — Παραμόρφωση — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Εξέταση — Βλαπτική πράξη — Δεδικασμένο — Εκκρεμοδικία — Βεβαιωτική πράξη)

(2012/C 49/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Luigi Marcuccio (Tricase, Ιταλία) (εκπρόσωπος: G. Cipressa, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Currell και C. Berardis-Kayser, επικουρούμενοι από τον A. Dal Ferro, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Αίτηση αναίρεσεως κατά διατάξεως του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (πρώτο τμήμα), της 20ής Μαΐου 2009, στην υπόθεση F-73/08, Marcuccio κατά Επιτροπής (μη δημοσιευθείσα στη Συλλογή) με αίτημα την εξαφάνιση της διατάξεως αυτής.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσεως.
- 2) Ο Luigi Marcuccio φέρει τόσο τα δικαστικά του έξοδα όσο και τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας.

⁽¹⁾ EE C 233 της 26.9.2009.

**Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Δεκεμβρίου 2011
— Stichting Woonlinie κ.λπ. κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-202/10) ⁽¹⁾

(Κρατικές ενισχύσεις — Σύστημα ενισχύσεων που χορηγήθηκαν από τις Κάτω Χώρες — Υφιστάμενες ενισχύσεις — Απόφαση με την οποία έγιναν δεκτές οι δεσμεύσεις του κράτους μέλους — Προσφυγή ακυρώσεως — Πράξη η οποία δεν αφορά ατομικά τον προσφεύγοντα — Απαράδεκτο)

(2012/C 49/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγοντα: Stichting Woonlinie (Woudrichem, Κάτω Χώρες)· Stichting Allee Wonen (Roosendaal, Κάτω Χώρες)· Woningstichting Volksbelang (Wijk bij Duurstede, Κάτω Χώρες)· Stichting WoonInvest (Leidschendam-Voorburg, Κάτω Χώρες) και Stichting Woonstede (Ede, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωποι: P. Glazener, E. Henny και T. Ottervanger, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: H. van Vliet, S. Noë και S. Thomas, επικουρούμενοι από τον H. Gilliams, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Αίτημα μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως C(2009) 9963 τελικό της Επιτροπής της 15ης Δεκεμβρίου 2009 σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις E 2/2005 και N 642/2009 — Κάτω Χώρες — Υφιστάμενη ενίσχυση και ειδική ανά σχέδιο ενίσχυση υπέρ εταιριών κοινωνικής στέγης

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.

- 2) Παρέλκει η απόφαση επί των αιτήσεων παρεμβάσεως της Vesteda Groep BV, της Association des investisseurs institutionnels en immobilier des Pays-Bas, της Société wallonne du logement, της Union sociale pour l'habitat και του Comité européen de coordination de l'habitat social (Cecodhas).
- 3) Το Stichting Woonlinie, το Stichting Allee Wonen, το Woningstichting Volksbelang, το Stichting WoonInvest και το Stichting Woonstede φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα καθώς και τα δικαστικά έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.
- 4) Η Vesteda Groep, η Association des investisseurs institutionnels en immobilier des Pays-Bas, η Société wallonne du logement, η Union sociale pour l'habitat και το Cecodhas, που ζήτησαν να παρέμβουν, φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

(¹) EE C 179 της 3.7.2010.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Δεκεμβρίου 2011 — Stichting Woonpunt κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-203/10) (¹)

(Κρατικές ενισχύσεις — Σύστημα ενισχύσεων που χορηγήθηκαν από τις Κάτω Χώρες υπέρ εταιριών κοινωνικής στέγης — Υφιστάμενες ενισχύσεις — Απόφαση με την οποία έγιναν δεκτές οι δεσμεύσεις του κράτους μέλους — Απόφαση η οποία κηρύσσει συμβατή μια νέα ενίσχυση — Προσφυγή ακυρώσεως — Πράξη η οποία δεν αφορά ατομικά τον προσφεύγοντα — Έλλειψη εννόμου συμφέροντος — Απαράδεκτο)

(2012/C 49/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγοντα: Stichting Woonpunt (Beek, Κάτω Χώρες)· Stichting Com.wonen (Ρότερνταμ, Κάτω Χώρες)· Woningstichting Haag Wonen (Χάγη, Κάτω Χώρες) και Stichting Woonbedrijf SWS.Hhvl (Αϊντχόβεν, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωποι: P. Glazener, E. Henny και T. Ottervanger, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: H. van Vliet, S. Noë και S. Thomas, επικουρούμενοι από τον H. Gilliams, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως C(2009) 9963 τελικό της Επιτροπής της 15ης Δεκεμβρίου 2009 σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις E 2/2005 και N 642/2009 — Κάτω Χώρες — Υφιστάμενη ενίσχυση και ειδική ανά σχέδιο ενίσχυση υπέρ εταιριών κοινωνικής στέγης

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
- 2) Παρέλκει η απόφαση επί των αιτήσεων παρεμβάσεως της Vesteda Groep BV και της Association des investisseurs institutionnels en immobilier des Pays Bas.

- 3) Το Stichting Woonpunt, το Stichting Com.wonen, το Woningstichting Haag Wonen και το Stichting Woonbedrijf SWS. Hhvl φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα καθώς και τα δικαστικά έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.
- 4) Η Vesteda Groep και η Association des investisseurs institutionnels en immobilier des Pays Bas, οι οποίες ζήτησαν να παρέμβουν, φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

(¹) EE C 179 της 3.7.2010.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Δεκεμβρίου 2011 — Gooré κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-285/11) (¹)

(Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα ληφθέντα λόγω της καταστάσεως στην Ακτή του Ελεφαντοστού — Διαγραφή από τον κατάλογο των προσώπων που αφορούν τα μέτρα — Προσφυγή ακυρώσεως — Κατάργηση της δίκης — Αγωγή αποζημιώσεως — Προσφυγή-αγωγή προδήλως στερούμενη ερείσματος)

(2012/C 49/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Charles Kader Gooré (Abidjan, Ακτή του Ελεφαντοστού) (εκπρόσωπος: F. Meynot, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενο: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: B. Driessen, G. Étienne και M. Chavrier)

Αντικείμενο

Αφενός, αίτημα ακυρώσεως του κανονισμού (ΕΕ) 330/2011 του Συμβουλίου, της 6ης Απριλίου 2011, σχετικά με την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 560/2005 για την επιβολή συγκεκριμένων περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων ενόψει της κατάστασης στην Ακτή του Ελεφαντοστού (ΕΕ L 93, σ. 10), στο μέτρο που αφορά τον προσφεύγοντα, και, αφετέρου, αίτημα αποζημιώσεως.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Παρέλκει πλέον η έκδοση αποφάσεως επί του αιτήματος ακυρώσεως του κανονισμού (ΕΕ) 330/2011 Συμβουλίου, της 6ης Απριλίου 2011, σχετικά με την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 560/2005 για την επιβολή συγκεκριμένων περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων ενόψει της κατάστασης στην Ακτή του Ελεφαντοστού.
- 2) Απορρίπτει το αίτημα αποζημιώσεως.
- 3) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.
- 4) Παρέλκει η απόφαση επί της αιτήσεως παρεμβάσεως της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

(¹) EE C 238 της 13.8.2011.

Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 22ας Δεκεμβρίου 2011 — Al-Chihabi κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-593/11 R)

(Αίτηση ασφαλιστικών μέτρων — Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας — Δέσμευση κεφαλαίων και οικονομικών πόρων — Αίτηση λήψης προσωρινών μέτρων — Μη επείγων χαρακτήρας — Δεν υφίσταται σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία)

(2012/C 49/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αιτών: Fares Al-Chihabi (Χαλέπι, Συρία) (εκπρόσωποι: L. Ruesmann και W. Berg, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Bishop και R. Liudvinaviciute-Cordeiro)

Αντικείμενο

Κατ' ουσία, αίτηση αναστολής της εκτέλεσης της απόφασης 2011/522/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 2ας Σεπτεμβρίου 2011, για την τροποποίηση της απόφασης 2011/273/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας (ΕΕ L 228, σ. 16), του κανονισμού (ΕΕ) 878/2011 του Συμβουλίου, της 2ας Σεπτεμβρίου 2011, για τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 442/2011 του Συμβουλίου σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Συρία (ΕΕ L 228, σ. 1), της απόφασης 2011/684/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2011, για την τροποποίηση της απόφασης 2011/273/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας (ΕΕ L 269, σ. 33), και του κανονισμού (ΕΕ) 1011/2011 του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2011, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 442/2011 σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Συρία (ΕΕ L 269, σ. 18), κατά το μέρος κατά το οποίο αφορούν τον αιτούντα.

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Αναίρεση που άσκησε στις 24 Νοεμβρίου 2011 ο Α κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 14 Σεπτεμβρίου 2011 στην υπόθεση F-12/09, Α κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-595/11 P)

(2012/C 49/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναίρεσιών: Α (Port-Vendres, Γαλλία) (εκπρόσωποι: B. Cambier, A. Paternostre και L. Levi, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του ανααιρεσείοντος

Ο ανααιρεσείων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ανατρέψει την απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 14ης Σεπτεμβρίου 2011 στην υπόθεση F-12/09·
- κατά συνέπεια, να δεχθεί τα αιτήματα που ο ανααιρεσείων προέβαλε πρωτοδίκως και, ως εκ τούτου,
- να ακυρώσει τις αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής περί αρνήσεως καταβολής στον ανααιρεσείοντα της αποζημιώσεως που οφείλεται βάσει του άρθρου 73 του ΚΥΚ και να υποχρεώσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, να καταβάλει άμεσα στον ανααιρεσείοντα την αποζημίωση αυτή, καθώς και πρόσθετη αποζημίωση βάσει του κοινού δικαίου για τη διαφορά μεταξύ του ποσού της πράγματι προκληθείσας ζημίας και του τμήματος της ζημίας αυτής για την οποία καταβλήθηκε αποζημίωση βάσει του άρθρου 73 του ΚΥΚ,
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει στον ανααιρεσείοντα τόκους υπερημερίας υπολογιζόμενους από τον Δεκέμβριο 2004, ημερομηνία κατά την οποία έπρεπε να είχαν αναγνωριστεί η επαγγελματική αιτία της ασθενείας του, το ύψος της προκληθείσας ζημίας και η σταθεροποίηση της καταστάσεως της υγείας του,
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει στον ανααιρεσείοντα το ποσόν το οποίο το Γενικό Δικαστήριο θα θεωρήσει προσηκόν, λόγω της ηθικής βλάβης που αυτός υπέστη συνεπεία των διαφόρων πταισμάτων και παρανομιών που διέπραξαν οι υπηρεσίες της Ευρωπαϊκής Επιτροπής κατά τη διεξαγωγή των διαφόρων ιατρικών διαδικασιών που τον αφορούν,
- να καταδικάσει την ανααιρεσίβλητη στα δικαστικά έξοδα της πρωτόδικης και της κατ' αναίρεση διαδικασίας.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεως αναίρεσεως, ο ανααιρεσείων προβάλλει τρεις λόγους.

- 1) Ο πρώτος λόγος αντλείται από προσβολή του δικαιώματος επί της τήρησης του ευλόγου χρόνου, από παραβίαση της αρχής της αρωγής και της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, καθώς και από παραμόρφωση του περιεχομένου εγγράφων της δικογραφίας.
- 2) Ο δεύτερος λόγος αντλείται από προσβολή του δικαιώματος επί ολοσχερούς αποκαταστάσεως της προκληθείσας ζημίας.
- 3) Ο τρίτος λόγος αντλείται, αφενός, από παράβαση των άρθρων 73 και 90 του Κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και από παραβίαση των αρχών της χρηστής διοικήσεως, της οικονομίας της διαδικασίας, της μη αναδρομικότητας, της ιεραρχίας των κανόνων δικαίου και της εννοίας της σταθεροποίησεως και, αφετέρου, από παραμόρφωση των πραγματικών περιστάσεων και της επιχειρηματολογίας του ανααιρεσείοντος.

Προσφυγή της 2ας Δεκεμβρίου 2011 — Sky Deutschland και Sky Deutschland Fernsehen κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-626/11)**

(2012/C 49/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Sky Deutschland AG (Unterföhring, Γερμανία) και Sky Deutschland Fernsehen GmbH & Co. KG (Unterföhring) (εκπρόσωποι: A. Cordewener, F. Kutt και C. Jehke, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει ολικώς την απόφαση της καθής, της 26ης Ιανουαρίου 2011, στη διαδικασία κρατικής ενισχύσεως C 7/2010 (πρώην CP 250/2009 και NN 5/2010)] «KStG, Sanierungsklausel»·
- επικουρικώς, να ακυρώσει την προαναφερθείσα απόφαση στο μέτρο τουλάχιστον που δεν προβλέπει προς όφελος επιχειρήσεων ευρισκόμενων στη θέση των προσφευγουσών κάποια εξαίρεση, βάσει της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, από την ορισθείσα στα άρθρα 4 και 5 υποχρέωση ανακτήσεως ούτε, τουλάχιστον, κάποιο αποτελεσματικό μεταβατικό καθεστώς προς όφελος τέτοιων επιχειρήσεων·
- να καταδικάσει την καθήν στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής οι προσφεύγουσες προβάλλουν ουσιαστικά τα ακόλουθα:

- Στην προσβαλλόμενη απόφαση, η καθής καταλήγει εσφαλμένως στο συμπέρασμα ότι η ρήτρα περί εξυγιάνσεως (Sanierungsklausel) του άρθρου 8c, παράγραφος 1a, του γερμανικού νόμου περί φορολογίας επιχειρήσεων (Körperschaftsteuergesetz, KStG) πρόκειται περί παράνομης ενισχύσεως κατά το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ. Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν σχετικώς, μεταξύ άλλων, ότι η καθής εσφαλμένως συμπεραίνει ότι η ρύθμιση του άρθρου 8c, παράγραφος 1a, KStG, έχει επιλεκτικό χαρακτήρα και αποτελεί αδικαιολόγητη εξαίρεση από την ενσωματωμένη στο άρθρο 8c, παράγραφος 1, KStG, αρχή, κατά την οποία οι φορολογικές ζημιές μιας επιχειρήσεως καταπίπτουν υπό συγκεκριμένες προϋποθέσεις σε περίπτωση μεταβολής των μετόχων αυτής. Κατά την άποψη των προσφευγουσών, η καθής αδικώς εκτιμά ότι η ρύθμιση του άρθρου 8c, παράγραφος 1, KStG, συνιστά το οικείο εσωτερικό σύστημα αναφοράς για την εξέταση της ενισχύσεως.
- Το οικείο εσωτερικό σύστημα αναφοράς αποτελεί την υφιστάμενη καταρχήν στο γερμανικό δίκαιο δυνατότητα συμψηφισμού των ζημιών μεταξύ διαφορετικών οικονομικών ετών, η οποία απορρέει από τη λεγόμενη αρχή του αντικειμενικού προσδιορισμού των καθαρών αποτελεσμάτων. Κατά την άποψη των προ-

σφευγουσών, το σύστημα αυτό αναφοράς απλώς επιβεβαιώνεται από την ρήτρα περί εξυγιάνσεως του άρθρου 8c, παράγραφος 1a, KStG. Επιπλέον, το άρθρο 8c, παράγραφος 1a, KStG, δεν μπορεί εξάλλου να συνιστά το οικείο εσωτερικό σύστημα και για τον λόγο ότι, βάσει του Γερμανικού Συντάγματος, ο κανόνας αυτός δικαίος είναι αντισυνταγματικός.

- Η ρύθμιση του άρθρου 8c, παράγραφος 1a, KStG, συνιστά επιπλέον ένα λεγόμενο γενικό μέτρο, το οποίο δύναται να ωφελήσει κάθε οικονομικό φορέα που παρουσιάζει ζημιές και με το οποίο δεν ευνοείται κάποια συγκεκριμένη ομάδα παραγόντων της αγοράς. Κατά την άποψη των προσφευγουσών, η ρήτρα περί εξυγιάνσεως δεν έχει, επομένως, επιλεκτικό χαρακτήρα.
- Η ρήτρα περί εξυγιάνσεως του άρθρου 8c, παράγραφος 1a, KStG, δικαιολογείται επίσης από τη φύση και την εσωτερική δομή του γερμανικού φορολογικού συστήματος, διότι ο κανόνας αυτός μειώνει τα αποτελέσματα του περιορισμού της έκπτωσης των ζημιών του άρθρου 8c, παράγραφος 1a, KStG. Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν σχετικώς ότι, στην αρχική του διατύπωση, το άρθρο 8c, KStG επρόκειτο περί μίας καταστήσας πολύ ευρείας ρυθμίσεως προς αποτροπή των καταχρήσεων και ότι η εκ των υστέρων (και δη αναδρομική) τροποποίηση της διατάξεως αυτής από το άρθρο 8c, παράγραφος 1a, KStG, περιορίζει απλώς το υπερβάλλον περιεχόμενο του άρθρου 8c, παράγραφος 1, KStG και αποκαθιστά επομένως, την ισχύ του γενικού συμψηφισμού των ζημιών μεταξύ διαφορετικών οικονομικών ετών ως το οικείο σύστημα αναφοράς.
- Τέλος, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι χαίρουν προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, διότι η αρνητική απόφαση της καθής δεν ήταν προβλέψιμη και, επίσης, διότι η καθής δεν επέκρινε τον παρόμοιο προγενέστερο κανόνα στο άρθρο 8, παράγραφος 4, KStG, στην παλαιά του διατύπωση, ούτε συγκρίσιμες ρυθμίσεις σε άλλα κράτη μέλη.

Προσφυγή της 2ας Δεκεμβρίου 2011 — ATMvision κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-627/11)**

(2012/C 49/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: ATMvision AG (Salem, Γερμανία) (εκπρόσωποι: A. Cordewener, F. Kutt και C. Jehke, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει ολικώς την απόφαση της καθής, της 26ης Ιανουαρίου 2011, στη διαδικασία κρατικής ενισχύσεως C 7/2010 (πρώην CP 250/2009 και NN 5/2010)] «KStG, Sanierungsklausel»·

- επικουρικός, να ακυρώσει την προαναφερθείσα απόφαση στο μέτρο που δεν προβλέπει, τουλάχιστον, προς όφελος επιχειρήσεων ευρισκόμενων στη θέση της προσφεύγουσας κάποια εξαιρέση, βάσει της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, από την οριζόμενη στα άρθρα 4 και 5 υποχρέωση ανακτήσεως ούτε, τουλάχιστον, κάποιο αποτελεσματικό μεταβατικό καθεστώς προς όφελος τέτοιων επιχειρήσεων·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει ουσιαστικά τα ακόλουθα:

- Στην προσβαλλόμενη απόφαση, η καθής καταλήγει εσφαλμένως στο συμπέρασμα ότι η ρήτρα περί εξυγιάνσεως (Sanierungsklausel) του άρθρου 8c, παράγραφος 1a, του γερμανικού νόμου περί φορολογίας επιχειρήσεων (Körperschaftsteuergesetz, KStG) πρόκειται περί παράνομης ενισχύσεως κατά το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει, σχετικώς, μεταξύ άλλων, ότι η καθής εσφαλμένως συμπεραίνει ότι η ρύθμιση του άρθρου 8c, παράγραφος 1a, KStG, έχει επιλεκτικό χαρακτήρα και αποτελεί μη δικαιολογημένη εξαίρεση από την ενσωματωμένη στο άρθρο 8c, παράγραφος 1, KStG, αρχή, κατά την οποία οι φορολογικές ζημιές μιας επιχειρήσεως καταπίπτουν υπό συγκεκριμένες προϋποθέσεις, σε περίπτωση μεταβολής των μετόχων αυτής. Κατά την άποψη της προσφεύγουσας, η καθής αδικώς εκτιμά ότι η ρύθμιση του άρθρου 8c, παράγραφος 1, KStG, αποτελεί το οικείο εσωτερικό σύστημα αναφοράς για την εξέταση της ενισχύσεως.
- Το οικείο σύστημα αναφοράς αποτελεί την υφιστάμενη καταρχήν στο γερμανικό δίκαιο δυνατότητα συμψηφισμού των ζημιών μεταξύ διαφορετικών οικονομικών ετών, η οποία απορρέει από τη λεγόμενη αρχή του αντικειμενικού προσδιορισμού των καθαρών αποτελεσμάτων. Κατά την άποψη της προσφεύγουσας, το σύστημα αυτό αναφοράς απλώς επιβεβαιώνεται από τη ρήτρα περί εξυγιάνσεως του άρθρου 8c, παράγραφος 1a, KStG. Επιπλέον, το άρθρο 8c, παράγραφος 1a, KStG, δεν μπορεί εξάλλου να συνιστά το οικείο εσωτερικό σύστημα για τον λόγο ότι, βάσει του Γερμανικού Συντάγματος, ο κανόνας αυτός είναι αντισυνταγματικός.
- Η ρύθμιση του άρθρου 8c, παράγραφος 1a, KStG, συνιστά επιπλέον ένα λεγόμενο γενικό μέτρο, το οποίο δύναται να ωφελήσει κάθε οικονομικό φορέα που παρουσιάζει ζημιές και με το οποίο δεν ευνοείται κάποια συγκεκριμένη ομάδα παραγόντων της αγοράς. Κατά την άποψη της προσφεύγουσας, η ρήτρα περί εξυγιάνσεως δεν έχει, επομένως, επιλεκτικό χαρακτήρα.
- Η ρήτρα περί εξυγιάνσεως του άρθρου 8c, παράγραφος 1a, KStG, δικαιολογείται επίσης από τη φύση και την εσωτερική δομή του γερμανικού φορολογικού συστήματος, διότι ο κανόνας αυτός μειώνει τα αποτελέσματα του περιορισμού της έκπτωσης των ζημιών του άρθρου 8c, παράγραφος 1a, KStG. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει σχετικώς ότι, στην αρχική του διατύπωση, το άρθρο 8c, KStG επρόκειτο περί μίας καταστάσεως πολύ ευρείας ρυθμίσεως προς αποτροπή των καταχρήσεων και ότι η εκ των υστέρων (και δη αναδρομική) τροποποίηση της

διατάξεως αυτής από το άρθρο 8c, παράγραφος 1a, KStG, περιορίζει απλώς το υπερβάλλον ρυθμιστικό περιεχόμενο του άρθρου 8c, παράγραφος 1, KStG και αποκαθιστά, επομένως, την ισχύ του γενικού συμψηφισμού των ζημιών μεταξύ διαφορετικών οικονομικών ετών ως το οικείο σύστημα αναφοράς.

- Τέλος, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι χαίρει προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, διότι η αρνητική απόφαση της καθής δεν ήταν προβλέψιμη και, επίσης, διότι η καθής δεν επέκρινε τον παρόμοιο προγενέστερο κανόνα στο άρθρο 8, παράγραφος 4, KStG, στην παλαιά του διατύπωση, ούτε συγκρίσιμες ρυθμίσεις σε άλλα κράτη μέλη.

Προσφυγή της 5ης Δεκεμβρίου 2011 — Biogas Nord κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-628/11)

(2012/C 49/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Biogas Nord AG (Bielefeld, Γερμανία) (εκπρόσωπος: C. Birkemeyer, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει, βάσει του άρθρου 264 ΣΛΕΕ, την απόφαση της Επιτροπής, της 26ης Ιανουαρίου 2011, σχετικά με την κρατική ενίσχυση C 7/2010 (πρώην CP 250/2009 και NN 5/2010) που χορηγήθηκε από τη Γερμανία «Νόμος περί φορολογίας νομικών προσώπων, ρήτρα εξυγιάνσεως» (KStG, Sanierungsklausel) [αριθμός E(2011) 275].
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως.

1) Πρώτος λόγος: εφαρμογή της αρχής του ιδιώτη πιστωτή

Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το άρθρο 8c, παράγραφος 1a, του γερμανικού νόμου περί φορολογίας επιχειρήσεων (KStG) δεν πρόκειται περί ενισχύσεως υπό την έννοια των άρθρων 107 επ. ΣΛΕΕ, διότι οι δικαιούχοι επιχειρήσεις παρέχουν ισοδύναμο αντάλλαγμα, που μπορεί να συγκριθεί με τη συμπεριφορά ενός ιδιώτη πιστωτή επενδυτή που ενεργεί στο πλαίσιο οικονομίας της αγοράς.

2) Δεύτερος λόγος: απουσία επιλεκτικού χαρακτήρα

Η προσφεύγουσα προβάλλει σχετικώς ότι το άρθρο 8c, παράγραφος 1a, του KStG δεν πρόκειται περί ενισχύσεως υπό την έννοια των άρθρων 107 επ. ΣΛΕΕ, διότι η διάταξη αυτή δεν συνεπάγεται κάποιο επιλεκτικό ευνοϊκό αποτέλεσμα.

3) Τρίτος λόγος: προστασία της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης

Στο πλαίσιο του τρίτου λόγου, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι οι επιχειρήσεις, οι οποίες πριν λάβουν γνώση της διαδικασίας της Επιτροπής δυνάμει του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, προέβησαν σε πράξεις διαχείρισης του ενεργητικού, χαίρουν προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης έναντι της προσβαλλομένης αποφάσεως.

Προσφυγή της 5ης Δεκεμβρίου 2011 — Biogas Nord Anlagenbau κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-629/11)

(2012/C 49/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Biogas Nord Anlagenbau GmbH (Bielefeld, Γερμανία) (εκπρόσωπος: C. Birkemeyer, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει, βάσει του άρθρου 264 ΣΛΕΕ, την απόφαση της Επιτροπής, της 26ης Ιανουαρίου 2011, σχετικά με την κρατική ενίσχυση C 7/2010 (πρώην CP 250/2009 και NN 5/2010) που χορηγήθηκε από τη Γερμανία «Νόμος περί φορολογίας νομικών προσώπων, ρήτρα εξυγίανσης» (KStG, Sanierungsklausel) [αριθμός E(2011) 275].
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως.

1) Πρώτος λόγος: εφαρμογή της αρχής του ιδιώτη πιστωτή

Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το άρθρο 8c, παράγραφος 1a, του γερμανικού νόμου περί φορολογίας επιχειρήσεων (KStG) δεν πρόκειται περί ενισχύσεως υπό την έννοια των άρθρων 107 επ. ΣΛΕΕ, διότι οι δικαιούχοι επιχειρήσεις παρέχουν ισοδύναμο αντάλλαγμα, που μπορεί να συγκριθεί με τη συμπεριφορά ενός ιδιώτη πιστωτή επενδυτή που ενεργεί στο πλαίσιο οικονομίας της αγοράς.

2) Δεύτερος λόγος: απουσία επιλεκτικού χαρακτήρα

Η προσφεύγουσα προβάλλει σχετικώς ότι το άρθρο 8c, παράγραφος 1a, του KStG δεν πρόκειται περί ενισχύσεως υπό την έννοια των άρθρων 107 επ. ΣΛΕΕ, διότι η διάταξη αυτή δεν συνεπάγεται κάποιο επιλεκτικό ευνοϊκό αποτέλεσμα.

3) Τρίτος λόγος: προστασία της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης

Στο πλαίσιο του τρίτου λόγου, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι οι επιχειρήσεις, οι οποίες πριν λάβουν γνώση της διαδικασίας της Επιτροπής δυνάμει του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, προέβησαν σε πράξεις διαχείρισης του ενεργητικού, χαίρουν προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης έναντι της προσβαλλομένης αποφάσεως.

Αναίρεση που άσκησε στις 6 Δεκεμβρίου 2011 ο Peter Strobl κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 29 Σεπτεμβρίου 2011 στην υπόθεση F-56/05, Strobl κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-630/11 P)

(2012/C 49/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσίων: Peter Strobl (Besozzo, Ιταλία) (εκπρόσωπος: H.-J. Rüber, δικηγόρος)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα του ανααιρεσείοντος

Ο ανααιρεσίων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ανατρέσει την απόφαση που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 29 Σεπτεμβρίου 2011 στην υπόθεση Strobl κατά Επιτροπής,
- να κρίνει λανθασμένη και να ακυρώσει την απόφαση περί κατάταξης της 7ης Οκτωβρίου 2004 κατά τον διορισμό του,
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να άρει τη διακριτική μεταχείριση του ανααιρεσείοντος και να αντισταθμίσει τη μειονεκτική μεταχείριση που αυτός υπέστη,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αναίρεσεως ο ανααιρεσίων προβάλλει τις ακόλουθες αιτιάσεις:

- 1) Εσφαλμένη διαπίστωση των πραγματικών περιστατικών εκ μέρους του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης αναφορικά με την απαιτούμενη για τη θέση του ανααιρεσείοντος επαγγελματική πείρα.
- 2) Εσφαλμένη διαπίστωση των πραγματικών περιστατικών εκ μέρους του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης και αντιφατική ερμηνεία των αποδεικτικών μέσων αναφορικά με την κατάταξη του ανααιρεσείοντος και, ως εκ τούτου, παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως.
- 3) Παράβαση εκ μέρους του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως κατά την απόρριψη ορισμένων αιτιάσεων του ανααιρεσείοντος.

- 4) Παράβαση εκ μέρους του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της υποχρέωσης αιτιολογήσεως όσον αφορά την εξέταση του κλιμακίου του αναφερόμενου.
- 5) Ανεπαρκής αιτιολογία εκ μέρους του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης αναφορικά με την εφαρμογή της σχετικής νομολογίας.

Προσφυγή της 12ης Δεκεμβρίου 2011 — European Dynamics Belgium κ.α. κατά Ευρωπαϊκού Οργανισμού Φαρμάκων

(Υπόθεση T-638/11)

(2012/C 49/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: European Dynamics Belgium SA (Βρυξέλλες, Βέλγιο), European Dynamics Luxembourg SA (Ettelbrück, Λουξεμβούργο), Ευρωπαϊκή Δυναμική — Προηγμένα Συστήματα Τηλεπικοινωνιών Πληροφορικής και Τηλεματικής ΑΕ (Αθήνα, Ελλάδα), European Dynamics UK Ltd (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωπος: B. Χριστιανός, δικηγόρος)

Καθού: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Φαρμάκων

Αιτήματα του προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να ακυρωθεί η υπ'αριθμ. EMA/787935/2011 απόφαση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Φαρμάκων (European Medicines Agency, στο εξής «EMA»), η οποία γνωστοποιήθηκε στις προσφεύγουσες στις 03/10/2011, και με την οποία ο EMA απέρριψε την προσφορά των προσφευγουσών στον επίδικο διαγωνισμό.
- Να ακυρωθεί η υπ'αριθμ. EMA/882467/2011 απόφαση του Acting Executive Director του EMA της 09/11/2011, με την οποία απέρριψε το αίτημα των προσφευγουσών να τους γνωστοποιηθεί η σύνθεση της επιτροπής αξιολόγησης και
- Να καταδικασθεί ο EMA στο σύνολο της δικαστικής δαπάνης των προσφευγουσών.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την προκειμένη προσφυγή οι προσφεύγουσες αιτούνται την ακύρωση των ακόλουθων πράξεων: πρώτον, της υπ' αριθμ. EMA/787935/2011 απόφασης του EMA, η οποία γνωστοποιήθηκε στις προσφεύγουσες την 03/10/2011 και με την οποία ο EMA απέρριψε την προσφορά τους στην υπ' αριθμ. EMA/2011/05/DV ανοιχτή διαγωνιστική διαδικασία, και δεύτερον, της υπ' αριθμ. EMA/882467/2011 απόφασης του Acting Executive Director του EMA της 09/11/2011, με την οποία ο EMA, μετά από επιβεβαιωτικό αίτημα των προσφευγουσών, απέρριψε την αίτησή τους για πρόσβαση σε έγγραφα του διαγωνισμού που αφορούσαν στη σύνθεση της επιτροπής αξιολόγησης.

Οι προσφεύγουσες ζητούν την ακύρωση της πρώτης προσβαλλομένης λόγω παραβίασης ουσιαστικού τύπου και συγκεκριμένα, επειδή περιείχε πλημμελή ή ανεπαρκή αιτιολογία, καθώς και παντελή

έλλειψη αιτιολογίας, διότι: α') Η πρώτη προσβαλλομένη δεν περιείχε και εξακολουθεί να μην περιέχει επαρκή αιτιολογία ως προς τους λόγους απόρριψης της προσφοράς των προσφευγουσών και σε κάθε περίπτωση η αιτιολογία είναι πλημμελής. Ιδίως, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η πρώτη προσβαλλομένη δεν περιέχει σχόλια ως προς τα σημεία στα οποία μειονεκτούσε η προσφορά τους και ως προς τα σημεία στα οποία υπερείχαν οι προσφορές των λοιπών προσφερόντων. β') Η πρώτη προσβαλλομένη δεν περιείχε και εξακολουθεί να μην περιέχει αιτιολογία ως προς το μαθηματικό τύπο (αλγόριθμο), με βάση τον οποίο προέκυψε η ακριβής βαθμολογία (μέχρι δεύτερο δεκαδικό ψηφίο) των προσφευγουσών. γ') Η πρώτη προσβαλλομένη δεν περιείχε και εξακολουθεί να μην περιέχει αιτιολογία ως προς τους λόγους για τους οποίους η οικονομική προσφορά ενός εκ των προσφερόντων δεν κρίθηκε υπερβολικά χαμηλή.

Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η δεύτερη προσβαλλομένη πρέπει να ακυρωθεί, σύμφωνα με το άρθρο 263 ΣΛΕΕ, λόγω παραβίασης κανόνα δικαίου της Ένωσης και συγκεκριμένα, του κανονισμού 1049/2001, όπως εξειδικεύθηκε με τις διατάξεις εφαρμογής του κανονισμού 1049/2001 για τον EMA, επειδή ο EMA απέρριψε την αίτηση πρόσβασης των προσφευγουσών στα ονόματα και λοιπά στοιχεία των μελών της επιτροπής αξιολόγησης του επίδικου διαγωνισμού.

Προσφυγή της 14ης Δεκεμβρίου 2011 — Heads! κατά ΓΕΕΑ (HEADS)

(Υπόθεση T-639/11)

(2012/C 49/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Heads! GmbH & Co. KG (Μόναχο, Γερμανία) (εκπρόσωποι: A. Jaeger-Lenz και T. Bösling, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας/του προσφεύγοντος

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), της 11ης Οκτωβρίου 2011, στην υπόθεση R 2348/2010-1, στο μέτρο που δεν έγινε δεκτή η υπ' αριθ. 8 327 926 αίτηση καταχωρίσεως του σήματος «HEADS» για υπηρεσίες της κλάσεως 35 «διαχείριση επιχειρήσεων· διοίκηση επιχειρήσεων· παροχή συμβουλών σε θέματα προσωπικού και διαχείρισης· μάρκετινγκ προσωπικού· μίσθωση εξειδικευμένου προσωπικού και στελεχών· προσωρινή διάθεση εξειδικευμένου προσωπικού και στελεχών (Management auf Zeit)»·

- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί/λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «HEADS» για υπηρεσίες της κλάσεως 35.

Απόφαση του εξεταστή: Απόρριψη της αίτησης καταχωρίσεως.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Μερική απόρριψη της προσφυγής.

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009, καθότι το σχετικό κοινοτικό σήμα έχει διακριτικό χαρακτήρα και διότι το τμήμα προσφυγών δεν προέβη σε συγκεκριμένες διαπιστώσεις σχετικά με τον λόγο απαραδέκτου του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009, στον οποίο βασίζει την απόφασή του, στήριξε κατά απαράδεκτο τρόπο την κρίση του σε λεκτικούς συνδυασμούς τους οποίους δεν αφορά η αίτηση καταχωρίσεως, βασίστηκε εσφαλμένως σε μία απόφαση του Bundespatentgericht, τα δε συμπεράσματα που συνήγαγε από την προσέγγιση του οικείου κοινού, είναι εσφαλμένα.

Αναίρεση που άσκησε στις 8 Δεκεμβρίου 2011 ο Harald Mische κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 29 Σεπτεμβρίου 2011 στην υπόθεση F-70/05, Mische κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-641/11 P)

(2012/C 49/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Harald Mische (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: R. Holland, J. Mische και M. Velardo, δικηγόροι)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα του αναιρεσείοντος

Ο αναιρεσείων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ανατρέσει την απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 29ης Σεπτεμβρίου 2011 στην υπόθεση F-70/05 και, κατά το δυνατόν, στηριζόμενο στα προβαλλόμενα ενώπιόν του πραγματικά περιστατικά, να εκδώσει απόφαση, και
- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 11ης Νοεμβρίου 2004 κατά το μέρος που ορίζει την κατάταξη του προσφεύγοντος·
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να αποκαταστήσει κάθε προκληθείσα ζημία (συμπεριλαμβανομένων της ζημίας στη σταδιοδρομία του και στις νόμιμες και κανονικές αποδοχές του και της ηθικής βλάβης, πλέον τόκων υπερημερίας, κ.λπ.)·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας και της διαδικασίας ενώπιον του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης.

Λόγοι αναίρεσως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αναίρεσως ο αναιρεσείων προβάλλει τρεις λόγους.

- 1) Ο πρώτος λόγος αντλείται από το ότι το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης εσφαλμένως παρέλειψε να εξετάσει λόγο ακυρώσεως που αφορά παράβαση του άρθρου 41, παράγραφος 1, του Χάρτη Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και της παραγράφου 3 της ίδιας διατάξεως σχετικά με το δικαίωμα αποζημιώσεως, ήτοι παραβίαση των προϋποθέσεων περί «οσότη-

μης» και «έγκαιρης» επεξεργασίας των υποθέσεων του αναιρεσείοντος όσον αφορά σε πλήθος πραγματικών περιστατικών, καίτοι αυτός ο λόγος ακυρώσεως είχε ρητώς προβληθεί.

- 2) Ο δεύτερος λόγος αντλείται από το ότι το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης εσφαλμένως έκρινε ως απαράδεκτο λόγο ακυρώσεως που αφορά παράβαση του άρθρου 5, παράγραφος 5, του ΚΥΚ⁽¹⁾, του οποίου οι ειδικές κατά νόμο προϋποθέσεις προβλέπουν ότι «οι υπάλληλοι που ανήκουν στην ίδια ομάδα καθηκόντων υπόκεινται σε ταυτόσημους όρους πρόσληψης και επαγγελματικής σταδιοδρομίας» και όχι σε απλώς σε ίσους όρους.
- 3) Ο τρίτος λόγος αντλείται από το ότι το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης εσφαλμένως παρέλειψε να εκτιμήσει την κατά νόμο προβλεπόμενη συνέχιση της σταδιοδρομίας των τέως εκτάκτων υπαλλήλων, όπως διευκρινίστηκε από το Δικαστήριο σε πρόσφατη νομολογία του (υπόθεση C-177/10). Επιπρόσθετα, το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης εσφαλμένως έκρινε απαράδεκτο τον λόγο ακυρώσεως που αφορά παράβαση του άρθρου 5, παράγραφος 4, του παραρτήματος XIII του ΚΥΚ με το σκεπτικό ότι ο νυν αναιρεσείων δεν είχε καταταχθεί σύμφωνα με τη διάταξη αυτή.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 723/2004 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 2004, για την τροποποίηση του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και του καθεστώτος που εφαρμόζεται στο λοιπό προσωπικό των Κοινοτήτων αυτών (ΕΕ 2004 L 124, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 8 Δεκεμβρίου 2011 ο Harald Mische κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 29 Σεπτεμβρίου 2011 στην υπόθεση F-93/05, Mische κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-642/11 P)

(2012/C 49/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Harald Mische (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: R. Holland, J. Mische και M. Velardo, δικηγόροι)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα του αναιρεσείοντος

Ο αναιρεσείων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ανατρέσει την απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 29ης Σεπτεμβρίου 2011 στην υπόθεση F-93/05, Mische κατά Κοινοβουλίου, και, κατά το δυνατόν, στηριζόμενο στα ενώπιόν του πραγματικά περιστατικά, να εκδώσει απόφαση, και:
- να ακυρώσει την απόφαση του Κοινοβουλίου της 4ης Οκτωβρίου 2004 κατά το ότι ορίζει την κατάταξη του νυν αναιρεσείοντος·
- να υποχρεώσει το Κοινοβούλιο σε αποκατάσταση της προκληθείσας ζημίας (συμπεριλαμβανομένων της ζημίας στη σταδιοδρομία του και στις νόμιμες και κανονικές αποδοχές του και της ηθικής βλάβης, πλέον τόκων υπερημερίας, κ.λπ.)·

— να καταδικάσει το Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας και της διαδικασίας ενώπιον του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αναιρέσεως ο αναιρεσείων προβάλλει τρεις λόγους.

- 1) Ο πρώτος λόγος αντλείται από το ότι το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης εσφαλμένως απέρριψε ως απαράδεκτη την προσφυγή του λόγω εκπρόθεσμης ασκήσεώς της.
- 2) Ο δεύτερος λόγος αντλείται από το ότι το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης εσφαλμένως απέρριψε την προσφυγή του ως απαράδεκτη διότι δεν θα ωφελούσε τον νυν αναιρεσείοντα με κανένα τρόπο, και ως εκ τούτου δεν είχε συμφέρον προς άσκηση προσφυγής.
- 3) Ο τρίτος λόγος αντλείται από το ότι το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης εσφαλμένως παρέλειψε να εξετάσει προβληθέντες λόγους ακυρώσεως, και δη λόγους που αφορούσαν παράβαση του άρθρου 41, παράγραφος 3, του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και/ή του άρθρου 5, παράγραφος 5, του ΚΥΚ ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 723/2004 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 2004, για την τροποποίηση του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και του καθεστώτος που εφαρμόζεται στο λοιπό προσωπικό των Κοινοτήτων αυτών (ΕΕ 2004 L 124, σ. 1)

Προσφυγή της 15ης Δεκεμβρίου 2011 — Crown Equipment (Suzhou) και Crown Gabelstapler κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-643/11)

(2012/C 49/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Crown Equipment (Suzhou) Co. Ltd (Suzhou, Κίνα) και Crown Gabelstapler GmbH & Co. KG (Rodings, Γερμανία) (εκπρόσωποι: οι δικηγόροι K. Neuhaus, H. Freund και B. Ecker)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 1108/2011 του Συμβουλίου ⁽¹⁾, καθόσον τις αφορά,
- να καταδικάσει το καθού στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής οι προσφεύγουσες προβάλλουν τρεις λόγους ακύρωσης.

1) Πρώτος λόγος: Προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας των προσφευγουσών, καθόσον το καθού αγνόησε προδήλως ορισμένα από τα επιχειρήματά τους.

2) Δεύτερος λόγος: Παράβαση των άρθρων 11, παράγραφος 2, και 3, παράγραφοι 2, 6 και 7, του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009 του Συμβουλίου ⁽²⁾, καθόσον οι διαπιστώσεις του καθού σχετικά με τη ζημία και την αιτιώδη συνάφεια βασίζονται σε σειρά σφαλμάτων ως προς τα πραγματικά περιστατικά. Το καθού βάσισε τις διαπιστώσεις του σε περιστατικά που διαφέρουν ριζικά από τα εκτιθέμενα στον προσβαλλόμενο κανονισμό:

— πρώτον, όσον αφορά τη συγκριτική εξέλιξη των δεικτών ζημίας σχετικά με την παραγωγή και τον όγκο πωλήσεων έναντι της κατανάλωσης στην Ένωση,

— δεύτερον, όσον αφορά την εξέλιξη της αποδοτικότητας του κλάδου παραγωγής της Ένωσης, και

— τρίτον, όσον αφορά την εξέλιξη των τιμών πώλησης του κλάδου παραγωγής της Ένωσης.

3) Τρίτος λόγος: Παράβαση των άρθρων 11, παράγραφος 2, και 3, παράγραφοι 2, 6 και 7, του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009 του Συμβουλίου ή του άρθρου 296, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, καθόσον οι διαπιστώσεις του καθού σχετικά με τη ζημία και την αιτιώδη συνάφεια βασίζονται σε πρόδηλα σφάλματα εκτίμησης ή καθόσον το καθού δεν παρέδωσε επαρκείς αιτιολογίες. Το καθού υπέπεσε σε πρόδηλα σφάλματα εκτίμησης:

— πρώτον, καθόσον εκτίμησε τους δείκτες ζημίας αόριστα και όχι σε σχέση με την εξέλιξη της ζήτησης και,

— δεύτερον, καθόσον θεώρησε έμμεσα τα μερίδια αγοράς ως τον βασικό δείκτη για την ύπαρξη αιτιώδους συνάφειας, παρά το γεγονός ότι τα μερίδια αγοράς δεν δείχνουν καμία σαφή τάση και εξελίχθηκαν διαφορετικά από τους άλλους δείκτες ζημίας τους οποίους το Συμβούλιο χαρακτήρισε σημαντικούς.

Εν πάση περιπτώσει, το καθού παρέβη τους διαδικαστικούς κανόνες, καθόσον ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν παρέχει εξηγήσεις σχετικά με τις προφανείς συνέπειες που είχε η μείωση της ζήτησης επί της ζημίας που φέρεται να υπέστη ο κλάδος παραγωγής της Ένωσης.

⁽¹⁾ Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 1008/2011 του Συμβουλίου, της 10ης Οκτωβρίου 2011, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές τροχοφόρων φορείων και των βασικών μερών τους καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, όπως επεκτάθηκε στις εισαγωγές τροχοφόρων φορείων και των βασικών μερών τους που αποστέλλονται από την Ταϊλάνδη, είτε δηλώνονται ως καταγωγής Ταϊλάνδης είτε όχι, κατόπιν επανεξέτασης ενόψει της λήξης της ισχύος των μέτρων, σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009 (ΕΕ L 268, σ. 1).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1225/2009 του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ L 343, σ. 51).

Προσφυγή της 21ης Δεκεμβρίου 2011 — Ιταλία κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-661/11)**

(2012/C 49/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωπος: G. Aiello, avvocato dello Stato)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής C(2011) 7105, της 14ης Οκτωβρίου 2011, κατά το μέρος που εξαιρεί από την κοινοτική χρηματοδότηση και επιβαρύνει τον προϋπολογισμό της Ιταλικής Δημοκρατίας με ορισμένες δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων, του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ), και του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσβαλλόμενη στην παρούσα υπόθεση απόφαση εκδόθηκε κατόπιν δύο ελέγχων εκ μέρους της Επιτροπής, για τις γαλακτοκομικές περιόδους 2003/2004, 2004/2005, 2005/2006 και 2006/2007, και προτείνει σχετικώς συνολική δημοσιονομική διόρθωση εις βάρος της Ιταλίας ύψους 85 625 455 ευρώ.

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει τους εξής λόγους.

- 1) Ο πρώτος λόγος αντλείται από παράβαση και/ή εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 11 του κανονισμού (ΕΚ) 885/2006 ⁽¹⁾ της 21ης Ιουνίου 2006 και των κατευθυντήριων οδηγιών για τον υπολογισμό των οικονομικών συνεπειών κατά την κατάρτιση αποφάσεως σχετικά με την εκκαθάριση των λογαριασμών του ΕΓΤΠΕ-Εγγυήσεων (έγγραφο VI/5330/97 της 23ης Δεκεμβρίου 1997) καθώς και από παράβαση του άρθρου 230 της Συνθήκης ΕΚ για κατάχρηση εξουσίας.

— Υποστηρίζεται συναφώς ότι η εφαρμογή στην προκειμένη περίπτωση του διορθωτικού συντελεστή πρέπει να ακυρωθεί καθώς ήταν δυνατόν μετά τους διενεργηθέντες ελέγχους, έστω και καθυστερημένα σε ορισμένες περιπτώσεις, να εντοπισθούν οι τυχόν «υποεκτιμημένες δηλώσεις» και να επιβληθούν κυρώσεις σε όσους υπέβαλαν ψευδείς δηλώσεις, ανακτώντας με τον τρόπο αυτό, κατά περίπτωση, την ενδεχομένως οφειλόμενη συμπληρωματική εισφορά και κωλύοντας την επέλευση οικονομικών ζημιών εις βάρος των κοινοτικών ταμείων λόγω μη επαρκούς εισροής εσόδων.

- 2) Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παράβαση και/ή εσφαλμένη εφαρμογή των άρθρων 21 και 22, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 595/2004 ⁽²⁾ της 30ής Μαρτίου 2004.

— Προβάλλεται συναφώς ότι η εφαρμοστέα νομοθεσία σχετικά με τους ελέγχους των αγοραστών προβλέπει συσχετισμό όχι αναλόγως του αριθμού των ελέγχων αλλά του ποσοστού γάλακτος που πρέπει να υπαχθεί σε έλεγχο και το οποίο

πρέπει να αντιστοιχεί σε τουλάχιστον 40 % της ποσότητας του γάλακτος που δηλώθηκε πριν από τη διόρθωση για τη σχετική περίοδο. Είναι πράγματι σαφές ότι ο συντελεστής κινδύνου για το σύστημα χρηματοδότησης από το ΕΓΤΠΕ συνδέεται στενά με τη συνολική ποσότητα του γάλακτος που παρήχθη σε κάθε κράτος μέλος. Ακριβώς με βάση αυτήν την ποσότητα πρέπει να εκτιμηθεί ο κίνδυνος της ζημίας που ενδεχομένως προκαλείται στα κοινοτικά ταμεία λόγω μη καταβολής της συμπληρωματικής εισφοράς.

- 3) Ο τρίτος λόγος αντλείται από παράβαση και/ή εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 11 του προαναφερθέντος κανονισμού (ΕΚ) 885/2006 της 21ης Ιουνίου 2006, και των κατευθυντήριων οδηγιών για τον υπολογισμό των οικονομικών συνεπειών κατά την κατάρτιση αποφάσεως σχετικά με την εκκαθάριση των λογαριασμών του ΕΓΤΠΕ-Εγγυήσεων (έγγραφο VI/5330/97 της 23ης Δεκεμβρίου 1997), καθώς και από παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας και παράβαση του άρθρου 230 της Συνθήκης ΕΚ για κατάχρηση εξουσίας.

— Κατά το προσφεύγον κράτος, η Επιτροπή χρησιμοποίησε το ποσοστό της οικονομικής διορθώσεως για να εκτιμήσει την ενδεχόμενη υπέρβαση της ποσοστώσεως και την επακόλουθη εισφορά, προσθέτοντάς την στην υπέρβαση της ποσοστώσεως της εγχώριας παραγωγής και κατανέμοντάς τη ώστε να την ανακαταστεί μόνο στις περιοχές που υπάγονται σε ελέγχους για το κλείσιμο των λογαριασμών. Επομένως, με την προσέγγιση αυτή η έννοια της κατ' αποκοπή διορθώσεως ενέχει αυθαίρεσα συνεπαγόμενη παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας.

- 4) Τέλος, προβάλλεται παράβαση και/ή εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 253 της Συνθήκης ΕΚ για έλλειψη αιτιολογίας ή ανεπάρκεια αυτής.

-
- ⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 885/2006 της Επιτροπής, της 21ης Ιουνίου 2006, για τον καθορισμό λεπτομερών κανόνων για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1290/2005 του Συμβουλίου σχετικά με τη διαπίστευση των οργανισμών πληρωμών και άλλων οργανισμών και την εκκαθάριση των λογαριασμών του ΕΓΤΕ και του ΕΓΤΑΑ (ΕΕ L 171, σ. 90-110)
 - ⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 595/2004 της Επιτροπής, της 30ής Μαρτίου 2004, για τις λεπτομέρειες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 1788/2003 του Συμβουλίου για τη θέσπιση εισφοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων.

Προσφυγή της 28ης Δεκεμβρίου 2011 — Müller κατά ΓΕΕΑ — Loncar (Sunless)**(Υπόθεση T-662/11)**

(2012/C 49/58)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Thomas Müller (Gütersloh, Γερμανία) (εκπρόσωπος: J. Schmidt, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Loncar, SL [Sabadell (Βαρκελώνη), Ισπανία].

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), της 27ης Σεπτεμβρίου 2011, στην υπόθεση R 2508/2010-2·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Αιτών την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Ο προσφεύγων.

Σήμα προς καταχώριση: Το εικονιστικό σήμα που περιέχει το λεκτικό στοιχείο «Sunless», για προϊόντα των κλάσεων 6, 19, 22 και 24.

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Loncar, SL.

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Τα λεκτικά σήματα «SUNLESS» και «LONCAR-SUNLESS» για προϊόντα των κλάσεων 22, 23 και 24, καθώς και για σχοινιά, σπάγκους, δίχτυα, σκηνές, κουκούλες, πανιά, σάκους (καθόσον δεν περιλαμβάνονται σε άλλες κλάσεις)· υλικά παραγεμίσματος (πλην εκείνων από καουτσούκ ή από πλαστικό)· και ακατέργαστο υαλόνημα.

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Αποδοχή της ανακοπής.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής.

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009, καθότι δεν υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των αντιπαρατιθεμένων σημάτων.

Προσφυγή της 5ης Ιανουαρίου 2012 — Godrej Industries και VVF κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-6/12)

(2012/C 49/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Godrej Industries Ltd (Βομβάη, Ινδία) και VVF Ltd (Βομβάη) (εκπρόσωπος: ο δικηγόρος B. Servais)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 1138/2011 του Συμβουλίου, της 8ης Νοεμβρίου 2011, για την επιβολή οριστικού δασμού αντντάμπινγκ και την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές ορισμένων λιπαρών αλκοολών και των μειγμάτων τους καταγωγής Ινδίας, Ινδονησίας και Μαλαισίας (ΕΕ L 293, σ. 1), καθόσον αφορά τις προσφεύγουσες,
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής οι προσφεύγουσες προβάλλουν τρεις λόγους ακύρωσης.

1) Πρώτος λόγος: Το Συμβούλιο παρέβη το άρθρο 2, παράγραφος 10 (και ειδικότερα το στοιχείο ι' της παραγράφου αυτής) του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009 του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας⁽¹⁾, ερμηνευόμενο σύμφωνα με τα άρθρα 2.4 και 2.4.1 της Συμφωνίας του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου περί εφαρμογής του άρθρου VI της Γενικής Συμφωνίας Δασμών και Εμπορίου του 1994,

— καθόσον δεν ενέκρινε την προσαρμογή που ζήτησαν οι προσφεύγουσες, λόγω της μεταβολής των νομισματικών ισοτιμιών, για τις πωλήσεις σε ευρώ που πραγματοποιήθηκαν μεταξύ Ιανουαρίου και Ιουνίου 2010, με δεδομένη τη συνεχή ανατίμηση της ινδικής ρουπίας έναντι του ευρώ για μεγάλο μέρος της περιόδου που κάλυψε η έρευνα.

2) Δεύτερος λόγος: Το Συμβούλιο παρέβη το άρθρο 3 (και ειδικότερα τις παραγράφους 2, 6 και 7 του άρθρου αυτού) του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009 του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, και το άρθρο 9, παράγραφος 4, του κανονισμού αυτού,

— καθόσον δεν εξείρεσε τις πωλήσεις του οικείου προϊόντος στον κλάδο παραγωγής της Ένωσης, όταν υπολόγισε τα περιθώρια ζημίας και ανέλυσε τη ζημία και την αιτιώδη συνάφεια.

3) Τρίτος λόγος: Το Συμβούλιο παρέβη τα άρθρα 1, παράγραφος 1, και 2, παράγραφος 10, του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009 του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, ερμηνευόμενα σύμφωνα με τις εφαρμοστέες διατάξεις της Συμφωνίας του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου περί εφαρμογής του άρθρου VI της Γενικής Συμφωνίας Δασμών και Εμπορίου του 1994, και ειδικότερα το άρθρο 9, παράγραφος 1, της συμφωνίας αυτής, και παραβίασε την αρχή της αναλογικότητας και τις αρχές της λογικής,

— καθόσον δεν εξείρεσε τις πωλήσεις του οικείου προϊόντος στον κλάδο παραγωγής της Ένωσης, όταν υπολόγισε τα περιθώρια ντάμπινγκ.

⁽¹⁾ ΕΕ L 343, σ. 51.

Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Δεκεμβρίου 2011 — Maxima Grupė κατά ΓΕΕΑ — Bodegas Maximo (MAXIMA PREMIUM)

(Υπόθεση T-523/11)⁽¹⁾

(2012/C 49/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 355 της 3.12.2011.

2012/C 49/50	Υπόθεση T-629/11: Προσφυγή της 5ης Δεκεμβρίου 2011 — Biogas Nord Anlagenbau κατά Επιτροπής	28
2012/C 49/51	Υπόθεση T-630/11 P: Αναίρεση που άσκησε στις 6 Δεκεμβρίου 2011 ο Peter Strobl κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 29 Σεπτεμβρίου 2011 στην υπόθεση F-56/05, Strobl κατά Επιτροπής	28
2012/C 49/52	Υπόθεση T-638/11: Προσφυγή της 12ης Δεκεμβρίου 2011 — European Dynamics Belgium κ.α. κατά Ευρωπαϊκού Οργανισμού Φαρμάκων	29
2012/C 49/53	Υπόθεση T-639/11: Προσφυγή της 14ης Δεκεμβρίου 2011 — Heads! κατά ΓΕΕΑ (HEADS)	29
2012/C 49/54	Υπόθεση T-641/11 P: Αναίρεση που άσκησε στις 8 Δεκεμβρίου 2011 ο Harald Mische κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 29 Σεπτεμβρίου 2011 στην υπόθεση F-70/05, Mische κατά Επιτροπής	30
2012/C 49/55	Υπόθεση T-642/11 P: Αναίρεση που άσκησε στις 8 Δεκεμβρίου 2011 ο Harald Mische κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 29 Σεπτεμβρίου 2011 στην υπόθεση F-93/05, Mische κατά Κοινοβουλίου	30
2012/C 49/56	Υπόθεση T-643/11: Προσφυγή της 15ης Δεκεμβρίου 2011 — Crown Equipment (Suzhou) και Crown Gabelstapler κατά Συμβουλίου	31
2012/C 49/57	Υπόθεση T-661/11: Προσφυγή της 21ης Δεκεμβρίου 2011 — Ιταλία κατά Επιτροπής	32
2012/C 49/58	Υπόθεση T-662/11: Προσφυγή της 28ης Δεκεμβρίου 2011 — Müller κατά ΓΕΕΑ — Loncar (Sunless)	32
2012/C 49/59	Υπόθεση T-6/12: Προσφυγή της 5ης Ιανουαρίου 2012 — Godrej Industries και VVF κατά Συμβουλίου	33
2012/C 49/60	Υπόθεση T-523/11: Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Δεκεμβρίου 2011 — Maxima Grupé κατά ΓΕΕΑ — Bodegas Maximo (MAXIMA PREMIUM)	33

Τιμή συνδρομής 2012 (χωρίς ΦΠΑ, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων ταχυδρομείου για κανονική αποστολή)

Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	1 200 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, έντυπη έκδοση + ετήσιο DVD	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	1 310 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρά L, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	840 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, μηνιαίο συγκεντρωτικό DVD	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	100 EUR ετησίως
Συμπλήρωμα της Επίσημης Εφημερίδας, σειρά S — Δημόσιες συμβάσεις και διαγωνισμοί, DVD, μία έκδοση την εβδομάδα	πολύγλωσσο: 23 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	200 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρά C — Διαγωνισμοί	γλώσσα(-ες) ανάλογα με τον διαγωνισμό	50 EUR ετησίως

Η συνδρομή στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, που εκδίδεται στις επίσημες γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι δυνατή σε 22 γλωσσικές εκδόσεις. Περιλαμβάνει τις σειρές L (Νομοθεσία) και C (Ανακοινώσεις και Πληροφορίες).

Για κάθε γλωσσική έκδοση απαιτείται ξεχωριστή συνδρομή.

Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 920/2005 του Συμβουλίου, που δημοσιεύτηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα* L 156 της 18ης Ιουνίου 2005, τα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν υποχρεούνται, προσωρινά, να συντάσσουν και να δημοσιεύουν στα ιρλανδικά όλες τις πράξεις. Γι' αυτό, η *Επίσημη Εφημερίδα* στα ιρλανδικά πωλείται ξεχωριστά.

Η συνδρομή για το Συμπλήρωμα της Επίσημης Εφημερίδας (σειρά S — Δημόσιες συμβάσεις και διαγωνισμοί) περιλαμβάνει 23 επίσημες γλωσσικές εκδόσεις σε ένα ενιαίο πολύγλωσσο DVD.

Με απλή αίτηση, οι συνδρομητές της *Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης* έχουν δικαίωμα να λαμβάνουν διάφορα παραρτήματα της Επίσημης Εφημερίδας. Ενημερώνονται για την έκδοση των παραρτημάτων με «Σημείωμα προς τον αναγνώστη» που δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Πωλήσεις και συνδρομές

Συνδρομές σε διάφορες τιμολογημένες περιοδικές εκδόσεις, όπως η *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, διατίθενται στους εμπορικούς μας αντιπροσώπους. Κατάλογο των εμπορικών μας αντιπροσώπων θα βρείτε στο Διαδίκτυο, στη διεύθυνση:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_el.htm

Το EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) παρέχει άμεση και δωρεάν πρόσβαση στο δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο ιστοχώρος αυτός επιτρέπει την πρόσβαση στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* καθώς και στις Συνθήκες, στη νομοθεσία, στη νομολογία και στις προπαρασκευαστικές πράξεις.

Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με την Ευρωπαϊκή Ένωση: <http://europa.eu>

